

வெளியீடு எண் 217.

திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை

[விரிவுரையுடன்]

தருமபுர ஆதினம்

உ

குருபாதம்

சேரமான் பெருமானாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதினம்

25-வது மகாசந்திராணி

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரிய

சுவாமிகளவர்கள்

திருவுள்ளப்பாங்கின்வண்ணம்

கோவை, வழக்கறிஞர், சிவக்கவிமணி

திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள்

எழுதிய

விரிவுரையுடன் வெளியிடப்பெற்றது.

ஞானசம்பந்தப் பிரசுரம் 2

பதிப்புரை

தருமபுர ஆதீனம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ மகாசந்நிதானமவர்கள் வைத்தீஸ்வரன் கோயில் ஸ்ரீ வைத்தியநாதப்பெருமான் ஆலய கும்பாபிஷேக தரிசனத்திற்கு எழுந்தருளியிருந்த போது, திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை விரிவுரையைச் சமர்ப்பித்து, வெளியிட்டருளும் வண்ணம் வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவ்வாறே இவ் விரிவுரை ஞானசம்பந்தப் பிரசுரமாக விரோதி ஆண்டு புரட்டாசித்திங்கள் இதழ் தொடங்கி மாதந்தோறும் வெளிவந்தது. சந்தாதாரர்கள் இதனைத் தொகுத்துத் தனிப்புத்தகமாக வைத்துக் கொள்ளுதற்கு ஏற்றமுறையில் முதற்பக்கம் (Title Page), பதிப்புரை, செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி இவைகளுடன், விரிவுரையாசிரியர் எழுதியனுப்பிய நூலைப் பற்றிய குறிப்புக்களடங்கிய முகவுரையும் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம் பல வெளியீடுகளையும் பத்திரிகைவாயிலாகவும் வெளிவரச்செய்யும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்களுக்குத் தமிழிலகம் நன்றிசெலுத்துங் கடப்பாடுடையது. இவ்வுரையை மிகச் சீரிய அழகியமுறையில் எழுதித்தந்த சிவக்கவிமணி அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

முகவுரை

கழறிற்றறிவார் நாயனார் என்னும் சேரமான் பெருமா
 னாயனார் “கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற்றறிவார்க்கு மடி-
 யேன்” என்று முதலாலாகிய திருத்தொண்டத்
 ஆக்கியோர் தொகையிலும் “கழறிற்றறிவான் எனும்
 சேரலனே” என்று வழிநூலாகிய திருவந்தாதி
 யினும் போற்றப்பட்டவர் என்பதேயாம். யாவும் யாருங் கழறி
 னவும் மறியுமுணர்வும் பிறவும் திருவருளாற்பெற்ற காரணத்
 தால் இப்பெயர் போந்ததென்று சார்புநூலாகிய திருப்புராணம்
 விளக்குகின்றது. எனவே இப்பெயரே சிறப்பாய் நாம் அறிந்து
 வழங்குதற்குரிய பெயராகும். முதலில் அச்சிட்ட திருத்
 தொண்டர் புராணப்பதிப்பில் (காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார்
 பதிப்பு - 1859) கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் என்ற பெய-
 ரால் தலைப்பிட்டு இவரது புராணம் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது.
 இவரது வரலாறு புராணத்துள் 175 திருப்பாட்டுக்களால் விரி-
 வாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

“சேரமான் பெருமாள்” என்பது இவரது சேர அரச-
 மரபுக்குரிய பொதுப்பெயர். பெருமாள் என்பது அரசர் என்ற
 பொருளில் அம்மரபில் வழங்குவது. இவர், தமிழ்நாட்டு முடி-
 யுடை மன்னர் மரபுகளாகிய சேர சோழ பாண்டியர் என்னும்
 மூன்றனுள், முதலில் வைத்தெண்ணப்படும் சேரமரபில் வந்த
 முடிமன்னராவார். இவர் முடிமன்னராயிருந்தும் இயற்றமிழ்ப்
 புலமையும் மிகவாய்ந்தவர் என்பது இவரது பொன்வண்ணத்
 தந்தாதி, திருவாழார் மும்மணிக்கோவை, திருக்கயிலாய ஞான
 வுலா என்னும் மூன்று திருவருணூல்களால் இனிது விளங்கும்.
 உமாபதிசிவாசாரியார் “புவனிபுகழையடிகள் திருமூலர் காரி
 பொய்யடிமையில்லாத தமிழ்ப்புலவர் சேரர், நவமுடையவிவர்

ஐவழியல்லோர்" என்று திருத்தொண்டர்புராணவரலாற்றினுள் வகுத்தருளினமையும் காண்க. ஆனால் இவரது இயற்றமிழ் சிவனுக்காட்படாத ஏனையியற்றமிழ்கள் போலல்லாது - சிவனுக்கு ஆட்படுத்தும் திருவருள் விளங்கும் இயற்றமிழாகும். சேரமன்னர் மரபிலே இவருக்கு ஓராயிரம் ஆண்டுகளின் முன் வாழ்ந்த அரசர் ஒருவர் இயற்றமிழ் வல்லுநராய்ச் சிலப்பதிகாரம் என்னும் விளக்கமுடைய பெருங்காப்பிய நூல் இயற்றியமை உலகமறிந்ததே. புறநானூறு முதலிய பழந்தமிழ்நூல்களாலும் சேரமன்னர் பிறரும் இயற்றமிழ் வல்லார்களாய் விளங்கினமை அறியப்படும். எனவே தமிழ்ப்புலமை இவருக்கு வழிவழிவந்த உடைமையாகும். ஆனால் அருட்டமிழ்வல்ல சிறப்புரிமை இவருடையதேயாம்.

இவர் தமிழ்ப்புலமை பெரிதும் வாய்ந்தவராயிருந்தும் தமது பெருமையினைத் தாம் அறிந்தாரிலராய்த் தம்மைச் சிறியராகவே வைத்து ஒழுகிவந்தனர். திருத்தொண்டினில் "தாழ் வெணுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ்சமயம் சார்ந்து" ஒழுக்கியதுபோன்றே தமிழ்ப்புலமையினும் தன்முனைப்பென்பது சிறிதுமின்றி ஒழுகினார். ஆதலின் தமிழியற்பாட்டுக்கள் பாடும் எண்ணமே இவர் பால் உதித்திலது என்னலாம். சிவ வழிபாட்டிலும் சிவராசயோகமாகிய இடையறாத சிவத்தியானத்திலுமே இவர் தமது வாழ்நாட்களைக் கழித்துவந்தனர். இறைவரைப்பாடும் நிலையில் தானும் இவர்பாட்டுக்கள் பாடியதாகத் தெரியவில்லை. இளவரசராயிருந்தபோது தமது தலைநகரமாகிய கொடுங்கோளூரில் அரண்மனையில் தங்காமல் திருவஞ்சைக்களத்தில் இப்போது "சேரமான் பறம்பு" என்று அறியப்படும் இடத்தில் இருக்கையமைத்துத் திருக்கோயில் திருப்பணிகள் செய்துவந்தனர். இறைவரது அருளாணைப்படி அரசுதாங்கிய பின்னர்,

அளவில் பெருமை யிலையோ னிகளுங் கழறிற் றறித்தவற்றின்
உளமன் னியமெய் யுறுதுயர மொன்றுமொழியா வகையகற்றிக்
களவு கொலைகள் முதலான கடிந்து கழறிற் றறிவார்தாம்
வளவர் பெருமா னுடன்செழியர் மகிழும் கலப்பின்வை" கி
வாழ்ந்தனர் (புரா—40)

இறைவர் துதிகளாகவேனும் வேறுபாட்டுக்கள் பாட்டுத்
நிலைபற்றி,

தெள்ளிய மாந்தரைச் சேர்ந்திலன் தீங்கவி பாடலுற்றேன்
ஒள்ளிய சொல்லும் பொருளும் பெறேன்; உரைத் தாருரைத்த
கள்ளிய புக்காற் கவிகளொட் டார்; கடல் நஞ்சயின்றாய்
கொள்ளிய வல்லகண் டாய்; புன்சொ லாயினுங் கொண்டருளே

அருளால் வருநஞ்ச முண்டுநின் ருயை யமர்குழாம்
பொருளார் கவிசொல்ல யானும்புன் சொற்கள் புணர்க்கலுற்றேன்
இருளா சறவெழின் மாமதி தோன்றவு மேன்றதென்ன
வெருளா தெதிர்சென்று மின்மினி தானும் விரிசென்றதே.

என்ற இவரது (பொன்வண்ணத்தந்தாதி 24, 25) திருவாக்குக்கள்
இங்குக் கருதத்தக்கன. இவர் பாடியருளிய மூன்று நூல்களும்
ஒவ்வோர் காரணம்பற்றி மூன்று காலங்களில் அருளப்பட்டன
என்பது இவர் சரித்தர்தா லறியக்கிடக்கின்றது. தமது இறைவர்
நினைப்பிக்க அறிந்த ஆளுடைய நம்பிகளைக்கண்டு வணங்கவும்,
வழியிடையிலே எந்நாளும் தமது பூசைக்கமர்ந்து பொற்பார்
சிலம்பினொலியளித்த அம்பலக்கூத்தரை வணங்கவுமாகச் சோழ
நாட்டுக்குப் பயணம்சென்ற சேரர், தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்
இறைவர் தமக்குச்செய்யும் பேரருளினை நினைந்து, அங்கு
'பொன்வண்ணத்தந்தாதி' பாடியருளினார். திருவாரூரில் நம்பிகள்
கைப்பற்றிக்கொடுபோந்து தெய்வப்பெருமான் திருமுன் உய்க்
கப் புகுந்து, அவரது நினைவிற் கறிகுறியாக அங்குப் பெருமான்
மீது 'திருமும்மணிக்கோவை' அருளினார். பின்னர் நம்பிகளைச்
சேவித்தவாறே யோகப்புரவி மேற்கொண்டு கயிலைக்குச்
செல்லும் போது வழியிடையே வாளாசெல்லாது சிவத்தியானத்
துடன் செல்லும் நியமம்பற்றியும் இறைவர்புன் ஒரு கையுறை
கொண்டுசெல்லவேண்டுமென்னும் நினைப்புப்பற்றியும் 'திருவுலா'
வினை ஞானக்கையுறையாக அருளிக்கொண்டுசென்று திருமுன்
கேட்பித்தார். இவ்வாறு இம் மூன்று அருணால்களும் ஒவ்
வோர் காரணம்பற்றி அருளப்பட்டன. கழறிற்றறிவார்

சிஷ்யையே மனக்கண்முன் கண்டுகொண்டு அனுபவித்திருக்கும் சிவயோகநிலையினர்.

கொடிமே லிடபமும் கோவணக் கிளமொர் கொக்கிறகும்
அடிமேற் கழலு மகலத்தில் நீறும் ஐவாயாவும்
முடிமேல் மதியமு முருகலர் கொன்றையு முவிலைய
வடிவேல் வடிவுமென் கண்ணுளெப் போதும் வருகின்றவே.

என்ற திருவந்தாதியில் தலைவிகுற்றுகவைத்துத் தம் நிலையினையும் விளக்கிய இவரது திருவாக்கும் காண்க. அன்றியும் நாதச்சிலம் போசை நாளும் கேட்டமையினாலும், யோகப்புரவிவாசி மேல் கொண்டு கயிலை சென்றமையினாலும் இவர் சிவயோகந்தலைநின்ற நிலை புலப்படும். இவ்வாறுள்ள யோகியார்க்கு தூல்களியற்று தலிற் கருத்துச்செல்லாமை இயல்பேயாகும்.

ஆளுடைய நம்பிகளும் கழறிற்றறிவார் நாயனாரும் ஒருங்கே திருவஞ்சைக் களத்துக்கு எழுந்தருளியகாலம் இப்போதைக்கு 1123 ஆண்டுகளாம் என்பது அத் திருநாளை ஒட்டி, காலம்: மலைநாட்டினர் தொடங்கிய கொல்லம் ஆண்டு என்று வழங்கும் சகாத்தத்தினால் விளங்கும் என்பது பல ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து. ஆளுடையநம்பியைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்களிலிருந்து கருதியறியப்படும் அவரதுகாலமும் இதனுடன் ஒற்றுமைப்படுகின்றது. அஃது ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்று துணிகின்றார்கள்.

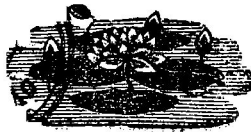
அகவல், வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் மூன்று வகை யாப்புக்களினமைந்த பாட்டுக்களைக் கோவையாக - அந்தாதித் தொடையாகத் தொடுத்த தொரு நூற்சிறப்பு: நூல், தமிழ்ப்பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. இது பெரும்பான்மை 30 பாட்டுக்களால் வருவது; பாட்டுக்களின் வகை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோர் மணி எனப்பட்டது. இரட்டைமணிமாலே, நான்மணிமாலே

முதலியவையும் காண்க. திருவாரூரில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானார் “மூவர் தமக்கு முதலாகு” மவராதலின் அவரைத் திருமும்மணிக்கோவை கேட்பித்தார் என்று இந்தூல் அருளிய கருத்தினை ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டியருளினார். அவ்வாறு பெருமானைப் பாடினும் அவர் எழுந்தருளிய பதியினைப்பற்றித் திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை எனப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. அந்தாதித் தொடையாவது நின்றபாட்டின் இறுதி அடியின் இறுதி எழுத்து - அசை - சீர் - இவை, வரும்பாட்டின் முதலடியின் முதல் எழுத்து - அசை - சீராகத் தொடர்ந்துவருமாறு தொடுப்பது. “அடியுஞ் சீருமசையுமெழுத்தும், முடிவு முதலாச் செய்யுண் மொழியின், அஃதந்தாதித் தொடையென் றறைதல் வேண்டும்” என்பது. இவ்வாறு பாடல்தோறும் வருவதன்றி நூலின் முதல் எழுத்து - அசை - சீர், நூல் இறுதிஎழுத்து அசை சீராகவருதலிற் கோவையாகும். ஈண்டு “விரிகடல்” என்று தொடங்கிய நூல் “விரிகடலே” என நிறைவாதல் காண்க.

அகப் பொருட்டுறைகளுள் வைத்துத் திருவாரூர் இறை வரைப் போற்றுதல் இந்தூல் முதலிய பொருளாகும். திருச் சிற்றம்பலக் கோவைபோல, நூல் முதலிய பொருள்: “கங்கை வருவிசை தவிர்த்த வார் சடைக்கடவுள் அரிவை பாகத்து அண்ணல்,” “அலகிலாற்றல் அருச்சுனற் கஞ்ஞான்று, உலவா நல்வரமருளிய வுத்தமன்”, “புல்லார், திருபுரமெரிய வொருகனை தெரிந்த, வரிவை பாகத்தண்ணல்”, “பிழையாச்சீர், அம்மான் அனலாடி யாரூர்க்கோன்”, “பொய்யாற்றொழி னுமருளுயிறை”, “செறிபொழி லருகுடை யாரூர் அமர்ந்துறை யமுதன்”, “கூற்றெனப் பெயரிய கொடுத்தொழிலொருவ னுற்றல்செற்ற அண்ணல்”, “அமரரும் அறியா ஆதிமூர்த்தி குமான்ருதை குளிர்சடையிறைவன், அறைகழ லெந்தை”, “பூத, நாதன் ஆதிமூர்த்தி, திருமட மலைமகட்கொருகுகொடுத்துத் தன் அன்பின் அமைத்தவன்” முதலியவைகாண்க. திருக்கோவை “என்றொல்பிறவி யேழும் எழுதாவகை சிதைத்தோன்”, “தன் அடியார்குலம் பணிகொள்ள எனைக்கொடுத்தோன்” “பற்

“பெருந்தலார் பற்றுந் தில்லைப்பான்” என்பன முதலாக வருவன இங்குவைத்துக் கருதத்தக்கன.

இந்நூல் முழுதும் இவ்வாறு அகப்பொருட்டுறைகளாகவே அருளியிருத்தலும், அவற்றுள்ளும் பெரும்பான்மை நெய்தற்றிணைக்குரிய கைக்கிளை - பெருந்திணைகளில் இரங்கல், இரங்கல்நிமித்தமும், புணர்தல் முதலாகிய நான்கு பொருட்கும் பொதுவாய்க் காமத்திற்குச் சிறந்த ஊடலும் பற்றியே கூறியிருத்தலும் இங்குக் கூர்ந்து கருதத்தக்கன. தெய்வந்தாவந்த கூட்டமாய் இறைவரால் தமக்குத் தரப்பட்ட தலைவராகிய நம்பிகளை இதுவரை பெறுது பிரிந்திருந்த நிலைபற்றி இரங்குதலும், கூடப்பெற்ற அஞ்ஞான்று அக் கூட்டத்தின் இன்பம்மிகும் பொருட்டு ஊடலும் ஆகிய உட்குறிப்புடையது இந்நூல் என்று கூறுதலும் பொருந்தும். அன்றியும் திருவாளர் நெய்தற்பகுதியினைச் சார்ந்திருத்தலும் கருதுக. இந்நூல் பெரும்பாலும் தலைவி கூற்றாகிய இரங்கற்றுறையில் அருளப்பட்டமையும் காண்க.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சேரமான்பெருமானாயுரை

அருளிச் செய்த

திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை

நூல்

தேரிசை ஆசிரியப்பா

- விரிகடல் பருகி யளறுபட் டன்ன
கருநிற மேகங் கன்முக டே றி
நுண்ணி பொழிய நோக்கி யொண்டொடி
பொலங்குழை மின்னப் புருவ வில்லிட்
5 டிலங்கெழிற் செவ்வாய்க் கோப மூர்தரக்
கைத்தல மென்னுங் காந்தன் மலர
முத்திலங் கெயிறெனு முல்லை யரும்பக்
குழலுஞ் சுணங்குங் கொன்றை காட்ட
எழிலுடைச் சாய லிளமயில் படைப்ப
10 உண்ணிறை யுயிர்ப்பெனு முதை மூர்தரக்
கண்ணீர்ப் பெருமழை பொழிதலி னெண்ணிறத்
தஞ்சனக் கொழுஞ்சே றலம்பி யெஞ்சா
மணியும் பொன்னு மாசறு வவிரமும்
அணிகிள ரகிலு மாரமு முரிஞ்சிக்
15 கொங்கை யென்னுங் குவட்டிடை யிழிதரப்
பொங்குபுயல் காட்டி யோளே கங்கை
வருவிசை தவிர்த்த வார்சடைக் கடவுள்
அரிவை பாகத் தண்ண லாரூர்
எல்லைமி லிரும்பலி சொரியுங்
20 கல்லோ சேன்ற காநலர் மனமே.

(இ-ள்) வீரி கடல்.....நோக்கி - வீரிந்த கரிய கடலின் நீரைக் குடித்து (அதனால்) 'கருஞ் சேற்றினை யுட்பட்டது' போன்ற கரிய நிறமுடைய மேகங்கள் மலையினுச்சியில் ஏறி நுண்ணிய துளிகளாக மழையினைப் பொழிய அதுகண்டு; ஒண்டொடி - ஒள்ளிய தொடிகளை யணிந்த பெண்ணாகிய எனது மகள் (தானும்) அவ்வாறே ஆயினள் போன்று; பொலங்குழை... புயல்காட்டியோளே - பொண்ணுலாகிய குழைகளின் ஒளி மின்னலாக, புருவங்கள் இந்திர வில்லாக, விளங்கும் அழகுடைய சிவந்த வாய் இந்திரகோபத்தின் அசைவாக, கைகள் என்கிற கார்த்தட் பூக்கள் மலர, முத்துக்களின் வரிசைகளாகிய முல்லையரும்பு, கூந்தலும் பசிலையும் கொன்றையாக, அழகுடைய சாயல் இளைய மயிலின் அமைதியாக, உள்ளே நிறைந்துவரும் பெருமூச்சு வாடைக்காற்றாகவீச, கண்ணீராகிய பெருமழை பொழிதலாலே, ஒள்ளிய நிறத்தினைபுடைய அஞ்சனமாகிய கொழுவிய சேற்றினைக் கழுவித் குறைவில்லாத மணியினையும், பொன்னினையும், குற்றமற்ற வயிரத்தினையும், அழகு விளங்கும் அகில் சந்தனம் இவற்றையும் வாரிக்கொண்டு, முலைகள் என்னும் மலையின் மேனின்றும் வழிய இவ்வாறாகிய தன்மைகளினாலே பொங்கும் மேகத்தின் நிலையினைக்காட்டி நின்றாள்; கங்கை..... அண்ணல் - கங்கையின் பெரியவேகத்தைக் குறைத்து அடக்கிய நீண்ட சடையினைபுடைய கடவுளும், பெண்ணொரு பாகத்தினை புடைய அண்ணலுமாகிய இறைவரது; ஆரூர்...மனமே - திருவாரூர் எல்லையிலே பெரிய பலிகளைச் சொரிதற்கிடமாகிய கல்லோ பலியிடும் இவ்வாவிட்டு நீங்கிச்சென்ற காதலரது மனம்.

(வி-ரை) தீரண - இரங்கல் நிமித்தம் கொண்ட நெய்தற் றினை. துறைய-தலைவன் பிரிந்தவழிக் கார்கண்டுவருந்திய தலைவி யின் பரிவு நோக்கித் தோழி யிரங்கியது; நற்றாயிரங்கிய தென்ற லுமாம். வேந்தற்குற்றமிழிப் பிரிதல், பொருள்வயின் பிரிதல் என்றிவை முதலாகிய வொன்றன் காரணமாகத் தலைவன் பிரிந் திருக்கும் காலத்தில் கார்காலம்வரத் தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்திக் கண்ணீர் விழ்த்துக் கலுழ்ந்து உள்ள நிலையினைக்கண்டு தோழி யிரங்கிய கூற்றாக வருகின்றது இத் திருப்பாட்டு.

விரி கடல்.....பொழிய என்றது கார்காலம் வந்தநிலை; நோக்கி என்றது அதுகண்டு அதன் காரணமாக என்றதாம்; ஒண்டொடி.....புயல்காட்டியோனோ என்றது பிரிவாற்றாத வருத்தத்தினால் தலைவி அடைந்த பருவரல் நிலை. கல்லோ..... மனமே என்றது அதுகண்டு தோழி இரங்கும் நிலை.

அளறுபட்டன்ன—அளறு - குழைசேறு; இங்குக் கருங் கடல் சேற்றினைக் குறித்தனின் கருஞ்சேறு என்ற பொருள் குறித்தது. பட்டால் அன்ன என்பது பட்டன்னை என நின்றுது; கடல் - கடல் நீர்; கருநிற மேகம் - கார்காலத்துச் சூல் கொண்ட கார்மேகம்; நுண்ணி பொழிய—வாடைக் காற்றுடன் கலந்த சிறுதுளியாய்ப் பொழிய; மின்னுதல், வில் இடுதல், கோபம் ஊர்தல், காந்தண் முல்லை கொன்றை மலர்தல், மயில், ஊதை இவை கார் காலத்தில் மழைப்பெயலின் முன்விளங்கக் காட்சிப்படும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளும் பொருள்களுமாம்.

சேறு அலம்புதல்—மணி, பொன், அகில், ஆரம் இவற்றைக்கொண்டு குவட்டிடை இழிதல். பொங்கு புயல் - மழை பெய்யும் கனத்த மேகம்; புயல்காட்டியோன் - (கார்) மேகத்தின் தன்மையினைத் தானும் அடைந்தாள். ஏகாரம் தேற்றம்; மின்ன - மின்காட்ட; கோபம் - இந்திரகோபப்பூச்சி; மிகச் சிவந்த நிறமுடையதொரு சிறுபூச்சி. இது கார்காலத்தில் வெளிப்படுவது. குழை மின், புதுவ வில், செவ்வாய் கோபம் - முதலியவை உருவகம்.

குழல் - பின்னிய குழற்சடை; இது கொன்றை காட்டுதல் கரியகொன்றைக் கனிகன்போலத் துங்குதல்; சுனங்கு - பசலை; தலைவன் பிரிவினால் மேனிபொன்னிறமான பசலை பூக்கும் இயல்பு குறித்தது; இது பொன்னிறமாகிய கொன்றைப்பூவின் நிறங் குறித்தது. “கானக்கடஞ்செல்வர் காதலரென்னக் கதிர்முலைகள் மானங்கனகந்தரும் மலர்க்கண்கள் முத்தம் வளர்க்கும்” (235) என்ற திருக்கோவையார் காண்க. “சடைமேலக் கொன்றை தருகனிகன்போன்று, புடைமேனித் தாழ்த்தனலே போலும் - முடிமேல், வலப்பாலக் கோலமதி வைத்தான்றன் பங்கிற், குழல்

பாண்விலக்குழல்” (அற்புதத்திருவந்தாதி-50) என்ற அம்மை திருவாக்கும் கருதத்தக்கது.

சாயல் இளமயில்படைப்ப-சாயல் இளமயிலின் தன்மை காட்ட; பெண்களின் சாயல் மயில்போன்றதென்பது வழக்கு; உயிர்ப்பு - மனவருத்தத்தால் வரும் பெருமூச்சு; ஊதல் - வாடைக்காற்று; ஊர்தருதல் - வீசுதல்.

அஞ்சனம் - கண்ணுக்குத் தீட்டும் மை; கண்ணீர் வரும் போது அதனுடன் மை யழிந்து வருதல் அஞ்சனமாகிய சேற்றினை அலம்பிவருதல் எனப்பட்டது. மணி பொன் வயிரம்-இவை தலைவி யணிந்த அணிகளில் உள்ளன; அகில் ஆரம் இவை அவள் அரைத்துப் பூசிய சாந்தம்; இவற்றை உரிஞ்சுதலாவது இவற்றின் மேற்படிந்துவருதல். புயல்-புயலின் தன்மை. துளிபொழிய நோக்கிப் புயல்காட்டுதல் என்றது காரகால் மழையின் செயலினை கோக்கித் தானும் அவ்வாறேயாகிய நிலை கொள்ளுதல். நோக்கி நோக்கியதனால்; காரணப் பொருளில் வந்த வினையெச்சம்.

வருவிசை - இறைவர் சடையிற் புகுமுன் ஆயிர முகத்தாலும் விசையின் வந்தநிலை; துவிர்த்தல் - குறைத்தல் - அடக்குதல்; எல்லையில் இரும்பலி சொரியும் கல் - பலிகளை யிடும் கல் நகர்ப்புறத்திருக்கும் நிலைகுறித்தது; ஆரூர்...கல் பாட்டுடைத் தலைவர் புகழைப் பரவியது.

கல்லோ மனமே - மனம் கல்போன்றதா? அற்றாயினன்றே காதலர் இவளது வருத்தம் எண்ணாது பிரிந்து இன்னும் வாராதுள்ளார் என்பதாம்; கல்லோ கல் என்று துணியாது ஓகாரத்தால் ஐயப்பாடு குறிக்கச் சொல்லியது தலைவரின் தண்ணளியும் காதல் மேன்மையும் முன் அறிந்த நிலையோடு மாறுபடாமைப் பொருட்டு. சென்ற - பிரிந்துசென்ற. சொரிதல் - மிகுதிகுறித்தது; பலி சொரியும் கல் என்றது இவள் உயிரினைப் பலியிட நிற்கும் நிலையின் குறிப்பு.

இப்பாட்டின்கண் தன்மை, உவமை, உருவகம், சிலெட்டை, தற்குறிப்பேற்றம், மாறுபடு புகழ்நிலை முதலிய பல அணிநயங்க ளோடு இரக்கம் முதலிய பல சுவைகளும் கலந்து காணவிளங்கும் தமிழ் நயம் கண்டு களிக்கத்தக்கது.

வெண்பா

மனமா லுருதேமற் றென் செய்யும்? வாய்ந்த
கனமால் விடையுடையோன் கண்டத்—தினமாகித்
தோன்றினகார்; தோன்றிலதேர்; சோர்ந்தளரங் கூர்ந்தனபீர்
கான்றனநீர்; ஏந்திழையாள் கண். 2

(இ-ள்) வாய்ந்த கார் - பொருந்திய பெரிய மால் விடையினை யுடைய இறைவரது திருநீலகண்டத்தினைப் போலக் கார்தோன்றின; தோன்றில தேர் - காதலரது தேர்கள் வந்து தோன்றில; சோர்ந்தன கண் - மெலிவினாலே கைவளைகள் கழன்றன; பால்வடிந்தன; இழைகளை அணிந்த எமது தலை வியின் கண்கள் நீரினைச் சொரிந்தன; மனமால் செய்யும் - இவற்றுடன் பொருந்திய மனம் மயக்கத்தை யடையாமல் வேறென்ன செய்யவல்லது?

(வி-ரை) திணையும் துறையும் முன்கூறிய அவையே. கண்டத்தினமாகிக் கார்தோன்றின; தேர்தோன்றில; அதனால் சங்கு சோர்ந்தன; பீர் ஊர்ந்தன; கண் நீர்கான்றன; அற்றாக; மற்று மனம் மால் உருதேமற்று என் செய்யும்? என்று கூட்டி முடிக்க.

மனம் லுருதே மற்றென்செய்யும் - மனம் மால் உறும் என்றது உறுதி குறிக்க வினாவினற் கூறினார்; “கற்ற தனலாய பயனென் கொல் தொழாஅ ரெனின்” என் புழிப்போல;

கனமால் ஒரு பொருட் பன்மொழி; மிகுதி குறித்தது; மிகப்பெரிய என்க; கண்டத்து இனமாகிக் கார்தோன்றின இனமாதல் - போலுதல்; கார் இறைவரது நீலகண்டம் போன்

றது என்பது. தோன்றின முதலிய வினை முற்றுக்களைத் தத்தம் எழுவாங்களுக்கு முன்வைத்தது விரைவும் உறுதியும் குறித்தற்கு.

தேர் தோன்றில என்று பன்மையிற் கூறியதனால் தலைவர் வரும்போது உடன் வரும் தேர்கள் பலவாம் என்பது குறிப்பு. இவ்வாறன்றி, தோன்றிலது ஏர் எனப்பிரித்துத் தலைவியினது இயல்பாகிய அழகு தோன்றிலது என்றலுமாம். சங்கு - வளை. சோர்தல் - கழலுதல்; வளை கழலுதல் கவலையினால் வரும் உடல் மெலிவு குறிக்கும். பீர் - பால்; ஊர்தல் - சுரத்தல். இஃது அன்பின்குறி. கண் - கண்கள்; கான்றண - சொரிந்தன.

கண்டத்து இனமாகிக் கார்தோன்றின மெய்யும் பய னும் பற்றிவந்த உவமம். கண்டத்து விடம்போன்று வருத்தம் செய்யும் என்பதும், ஆயினும்கொல்லாது கருணை பூப்ப நிற்பது என்பதும் குறிப்பு. கார் வரவு கண்டு இறைவரது திருநீலகண்டம் போன்றது என்ற நிலை, எங்கும் எப்பொருளிலும் இறைவர் காட்சியே கண்டிருக்கும் உள்ளப்பண்பு குறித்தது. மேலும் முன்னும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

இது பின் முடுகுச் சந்தவெண்பா. சந்தம் இரக்கத்தின் மிகுதி குறித்தது.

கட்டளைக்கலித்துறை

கண்ணார் நுதலெந்தை காமரு கண்ட மெனவிருண்ட
விண்ண லுருமோடு மேலது கீழுது கொண்டல்விண்ட
மண்ணார் மலைமே விளமயி லான்மட மானனைய
பெண்ணு மிவனினி யென்னாய்க் கழியும் பிடித்துறைவே. 3

(இ-ள்) கண்ணார்.....இருண்ட - கண்பொருந்திய திரு நெற்றியினையுடைய எமது பெருமானது அழகிய கண்டத்தினைப் போலக் கருமையுடைய; விண்ணால்... ..மலைமேல் - விண்ணினிடத்து ஒலிக்கின்ற இடியுடனே மேனின்றதாகி இருந்து இப்போது கீழிறங்கிய மேகம் மழையினைப் பெய்த நிலவுலகின் விளங்கும் மலையின்மேல்; இளமயிலால்... ..இவள் - இள

மயில்போன்ற சாயலினாலே இளமான் போன்ற பெண்ணாவான் இவளாம். இனி பிரிந்துறைவே - கா தலரைப் பிரிந்துறைகின்ற இத்தன்மை; இனி யாதாகிக் கழியுமோ? (அறிகிலேன்).

(வி.ரை) திணையும் துறையும் அவை.

கண்டமென இருண்டவிண்-கண்டம்போல நீலவானம். ஆல் உரும் - சத்திக்கின்ற இடி - விண் ஆல் - சத்தத்திற்கிடம் விண் என்பது; மேலதுகீழ்து - மேலதாயிருந்த நிலையினின்றும் கீழே இறங்கிப் பெய்த; மேகம் கீழிறங்கிப் பெய்தது என்பது வழக்கு. மேன்மையுடையதாயினும் பெண்வருத்தத்துக் கிடனாதலின் கீழ்மைப்பட்டது என்ற குறிப்பும் காண்க, கீழ்து - கீழ்தாய்ப்பெய்த; மான் நோக்கிற்கு உவமை. இனிப் பிரிந்துறைவு என்னாய்க் கழியும் என்க.

இணைக்குறளாசிரியப்பா

- உறைகழி யொள்வான் மின்னி யுருமெனும்
அறைஞான் முரசு மார்ப்பக் கைபோய்
வெஞ்சிலை கோலி விரிதுளி யென்னும்
மின்சரந் துரத்தது வானே; நிலனே
- 5 கடிய வாகிய களவநன் மலரொடு
கொடிய வாகிய தளவமு மந்தண்
குலைமேம் பட்ட கோடலுங் கோபமோ
டலைமேம் பட்ட காந்தரு மிவற்றொடு
காயா வெந்துயர் தரு;மேலவரே!
- 10 பொங்கிரும் புரிசை போக்கற வளைஇக்
கங்குலும் பகலுங் காவன் மேவி
மாசறு வேந்தன் பாசறை யோரே
யானே, மின்னே
அலகி லாற்ற லருச்சுனற் கஞ்ஞான்
- 15 றுலவா நல்வா மருளிய வுத்தமன்
அந்த னுஞர் சிந்தித்து மகிழா
மயரிய மாக்களைப் போலத்
துயருழந் தமிழ்க் கண்டுயி லாவே.

(இ-ள்) உறை... ..மின்னி - உறையினின்றும் உருவிய ஒள்ளிய வாளாக மின்னி; உரும்.....ஆர்ப்ப - இடி சத்திக்கும்

சூரலிணையுடைய போர்முரசம் ஆக மிக்கு ஒலிக்க; கை போய்
கோலி - முற்றும் கைவினை தீர்ந்த வெவ்விய வில்லினை
 வளைத்து; விரிதுளி.....வானே - விரிந்து செல்லும் துளிகளாகிய
 ஒளியுடைய அம்புகளைப் பொழிந்தது வானமே; நிலனை -
 நிலமோ எனின்; கடிய.....தரும் - கடுமை யுடையனவாகிய நல்ல
 களவ மலர்களுடனே கொடியனவாகிய முல்லை மலர்களும்
 அழகிய கொத்துக்கள்மிக்க வெண்காந்தளும், கோபத்துடனே
 அலைத்தல் மிக்க செங்காந்தட் பூவும், ஆகிய இவற்றுடனே
 காய்ந்து வெவ்விய துன்பத்தினைத் தருவதாயிற்று; மேலவரே -
 மேம்பாடுடைய தலைவரோ; பொங்கிரும்... ..பாசறையோரே -
 மிகப்பெரிய காவல் மதில் இடையின்றி வளைத்து இரவும் பகலும்
 காவலைப் பொருத்திக் குற்றமில்லாத வேந்தனது பாசறையில்
 உள்ளாராகுவர்; யானே - யானே; இன்னே - இஞ்ஞான்று;
 அலகில்.....போல - அளவில்லாத வல்லமையினையுடைய அருச்
 சுனனுக்கு அந்நாளில் கெடாத நல்ல வரத்தினை ஈந்தருளிய
 உத்தமராகிய இறைவரது அழகிய தண்ணிய திருவாரூரினைச்
 சிந்தையிற்கொண்டு மகிழும் பேறில்லாது மயங்கிய மாக்களைப்
 போல; துயர்.....துயிலாவே - துன்பப்பட்டு அழிகின்றதனாலே
 எனது கண்கள் துயிலாவாயின.

(வி-ரை) துணை - இரங்கற் பொருளின் வந்த நெய்தல்.
 இது முல்லை சான்ற கற்பாயிற்று; அவன் கூறிய பருவம் வருந்
 துணையும் ஆற்றியிருத்தலின் என்பர் நச்சினர்க்கினியர் (தொல் -
 பொ - அகத், சூ 14-உரை)

துறை - தலைவன் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிய, அப்பிரிவாற்
 ருது கூதிர் கண்டு கவலையுற்றது. தலைவி கூற்று (தொல் - பொ -
 அகத், சூ 14-உரை)

வாள்மின்னி-வாளாக மின்னல்காட்டி; உறைகழிவாள் -
 உறையினின்றும் உருவிய வாள்; உறுமெனும் முரசம் - இடி-
 யாகிய முரசு; முரசு - போர்முரசு; வாள்மின்னி, உறும் எனு
 முரசம் உருவகம். உரும் - இடி; ஆர்த்தல் - மிக்கு ஒலித்தல்;
 கை போதல் - முற்றும் வல்லமையுடையதாதல்; சிலை கோலி -
 வில்லினை வளைத்து.

சிலை - வில். இங்கு இந்திரனில்; **மின்சரம் - ஒளியுடைய அம்பு;** **தூர்த்தல் - பெய்தல்;** **வான் - முரசு - சிலை - சரம் - இவை போர்க்கருவிகள்;** **உறை.....வானே - வானம் இவ்வாறு கார்பொண்டு எனது தனித்தநிலைகண்டு என்மேற் போர்தொடங்கிற்று என்பதாம்.** **வான் - இங்கு வானிடம் என்ற பொருள்பட நின்றது.**

நிலனே - வான் அவ்வாறு போர் தொடங்கிற்றாயின், எனது இருப்பிடமாய் என்னைத் தரிக்கவேண்டிய பொறுப்பினை யுடைய **நிலமோ** அந்நிலைக்குமாறுகத் தானும் துயர்தருவதாயிற்று என்றபடி. ஏகாரம் இத்துணையும் குறிப்பெச்சமாக உட்கொண்ட ஓகாரப்பொருளில்வந்தது. **கடியவாகிய களவம் கொடியவாகிய தளவம் - ஆகிய - களவம், தளவம்** என்ற இவற்றிற்குக் கடுமையும் கொடுமையும் இயல்பல்லவாயினும் இஞ்ஞான்று அத்தன்மைகளைக் கொள்ளலாயின என்றது. **களவம் - களவுமலர்; தளவம் - முல்லைமலர்;** இவையும் மேற்கூறும் கோடலும் காந்தளும் கார்க்குரியனவாய்ப் பிரிந்தார்க்குத் துன்பஞ்செய்வன; **முல்லை - காமனது ஐந்து அம்புகளுள் ஒன்று.**

குலை - கொத்து; குலையாகப்பூத்து உயர்ந்த; **கோபம் - இந்திரகோபம்;** **அலை - அலைத்தற்றொழில்;** **அலை - நீரின் தொடர்பு என்றலுமாம்.** **கோபமொடு - சினம்** என்ற சிலைடைப்பொருளும் கொள்ளும் குறிப்புடன் நின்றது. **கோடல் - வெண்காந்தள்;** **காந்தள் - இங்குச் செங்காந்தளைக் குறித்தது;** **இவற்றொடு - இவற்றையே போர்க்கருவிகளாகக்கொண்டு.**

கருத்துரை:— வான் - மின்வான், உரும்முரசு, துளிச்சரம், சிலை என்ற இவற்றொடு போர்செய்ய, **நிலம்** அதற்கு உதவியாகநின்று களவம், தளவம், கோடல், காந்தள் இவற்றைக் கருவிகளாகக்கொண்டு துன்பம் தருவதாயிற்று. இத்துன்பத்தை இல்லையாகச்செய்யும் காதலரோ வேந்தன் பாசறையிடத்துள்ளார்; ஆதலின் யானே துயருழந்து கண்டுகிலாநிலையன் ஆயினேன் என்றபடியாம்.

மேலவரே - ஏகாரம், துயர் தணிக்கவல்லவர் அவரே என்று தேற்றப்பொருளில்வந்தது; மேலவர் - தலைவர்; காவன்மேவி - காவல்செய்து; மாசறுவேந்தன் - புகைப்புலத்தால் நாட்டுக்கு நலிவு வாராமற் காக்கும் மன்னன்; வேந்தன் பாசறையோர் - என்றதனால் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவு உணர்த்தப்பட்டது.

நல்வரம் பாசபதம் தந்த வரலாறு; அலகிலாற்றல் அருச்சுனன் - “வஞ்சமனத் தஞ்சொடுக்கி வைகலுநற் பூசனையால், நஞ்சமுது செய்தருளு நம்பியென வேறினையும், பஞ்சவரிற் பார்த்தன்” (பிள்ளையார்தேவாரம், கோளிலி) அஞ்ஞான்று - பாரதப்போரின்கண். உலவா - மாற்றார்படையினால் அழியாத; மயரீய - மயக்கங்கொண்ட; உணர்வற்ற “விடந்தனையின்றன ரெனும்படி மயர்ந்து” (கந்தபு. திருவி. 80.); மாக்கள் - அறிவிழந்தமையால் மக்களிலே நீங்கி மாக்களாயினர் என்பது குறிப்பு; அரீய - அழியும்படி.

வெண்பா

துயிலானோ யாந்தோன்றத் தோன்றித்தீத் தோன்ற

மயிலால வந்ததான் மாதோ!—அயலாய

அண்டத்துக் கப்பாலா னந்திங்கட் கண்ணியான்

கண்டத்துக் கொப்பாய கார்.

5

(இ-ள்) துயிலானோய்யாம்தோன்ற - துயில்பெறாத நோயினிடத்து யாம் பட்டு வருந்தும்படி; தோன்றித்தீ.....மாதோ - தோன்றி மலராகிய தீ தோன்றவும் மயில்கள் ஆடவும் வந்த தன்றே; அயலாய.....கண்ணியான் - இந்நிலவுலகிற்கப்புறத்தன வாகிய அண்டங்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவரும் அழகிய மதியினைக் கண்ணியாகச் சூடியவரும் ஆகிய இறைவரது; கண்டத் துக்கு ஒப்பாய கார் - திருநீலகண்டத்தினுக்கு ஒப்பாகியமேகம்.

(வி-ரை) திணையும் துறையும் அவை.

கார்...வந்தது - என்று கூட்டுக; நோய் யாம்தோன்ற - நோயின்கண் யாம் வருந்த; நோயினைமேற்கொள்ள - என்றலு மாம்; நோன்றி - ஒருவகை மலர், செங்காந்தள்; தீ - நிறம்

குறித்தது. தீ என்றது வருத்தம் செய்தலும் குறிப்பு; இது கார்காலத்துப்பூப்பது. மயில் ஆலுதல் - மயில் ஆடுதல்; இதுவும் கார்கால நிகழ்ச்சி; ஆல் - அசை; மாதோ - அவலமும் இரக்கமும் குறிப்புக்கொண்டது. அயலாய - அப்புறத்தன வாகிய; அண்டம் - சாதி ஒருமை - அண்டங்கள் எல்லாம்; கண்டம் - திருநீலகண்டம் - கண்டத்துக்கு ஒப்பாய் என்றது விடம்போலத் துன்பஞ்செய்தற் குறிப்பு. கண்டம் விடத்தை உள்வைத்து மறைத்துத் தேவரைக்காத்தது போலவும் திங்களை முடிமேல்வைத்துக் காத்தது போலவும் யாமும் அபயம்பெற்று வாழ்வு பெறுவேம் என்பது குறிப்பு. மேற்பாட்டுப்பார்க்க.

கட்டளைக் கலித்துறை

காரு முழக்கொடு மின்னொடு வந்தது; காதலர்தத்
தேரும் தெருவும் சிலம்பப் புகுந்தது; சில்வனைகள்
சோருஞ் சிலபல வங்கே நெரிந்தன துன்னருநஞ்
சாரு மிடற்றண்ண லாரு ரனைய வணங்கினுக்கே.

6

(இ-ள்) காரும்.....வந்தது - மேகமும் முழக்கத்தினோடும் மின்னலோடும்வந்தது; காதலர்தம்.....புகுந்தது-காதலருடைய தேரும் தெருவுமுழுதும் சத்திக்கும்படி ஆரவாரத்துடன்வந்து புகுந்தது; துன்னரும்.....அணங்கினுக்கே - அருகணைவதற்கு மரிய நஞ்சம் பொருந்திய கண்டத்தையுடைய பெருமையுடைய இறைவரது திருவாரூரினைப்போன்ற நலமுடைய பெண் இவளுக்கே; சில்வனைகள்.....நெரிந்தன - சிறுவனைகள் சோர்ந்தவை பல அங்கே நெரிந்தன.

(வி-ரை) திணை அது. துறை பிரிந்ததலைவனது தேர்வரவு கண்டு தோழி மகிழ்தல். காரும் - இதுகாறும் துன்பஞ்செய்து வந்த காரும் என உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை; காரும்.....வந்தது - முன்போலத் துன்பஞ்செய்ய எண்ணி வந்தது. ஆனால் காதலர் தேரும் உடன் வந்தமையால் ஏமாந்தது என்ற குறிப்பும் காண்க.

முழக்கொடு மின்னொடு - எண்ணும்மைகள் தொக்கன; தேரும் - காருடனே ஒருங்கே தேரும் என உம்மை எச்சம்மைவு

தெருவும் - தெருமுழுதும், தெருஎங்கும்; சிலம்ப - ஆரவாரிக்க; சில்வனைகள் சோரும் சிலபல - முன்னர்ச் சோரும் சிலவனைகள் பலவும் என்க; நெரிந்தன - மகிழ்ச்சியால், உடல் பூரித்தலின் வனைகள் நெரிந்தன; சில்வனை - சிறு வனையல்கள்; அங்கே - தேர்வாக்கேட்ட அத்துணையானே. தெருவும் சிலம்புதலால் தலைவியும் கேட்டறிந்தமை பெறவைத்தார்.

அணங்கினுக்கே - நெரிந்தன - என்று கூட்டுக; துன்னரும் - அணுகுதற்கும் அரிதாகிய; துன்னுதல் - அருகணைதல்; துன்னுதற்கும் - என உம்மை உயர்வு சிறப்பு; ஆர்தல் - நிறைதல்; அணங்கு - தெய்வப்பெண் போன்றவள்.

நேரிசையாசிரியப்பா

அணங்குறை நெடுவரை யருமை பேணுது
மணங்கமழ் தெரியல் சூடி வைகளும்
விடுசுடர் நெடுவேல் முன்னடி விளக்காக்
கடுவிசைக் கான்யாற்று நெடுநீர் நீந்தி
யொருதனிப் பெயரும் பொழுதிற் புரிகுழல்
வானர மகளிர் தின் மல்வழங் ககலத்
தானாக் காத லாகுவ ரென்று
புலவி யுள்ளமொடு பொருந்தாக் கண்ணள்
கலைபினை திரியக் கையற வெய்தி
மெல்விர னெரித்து விம்மி வெய்துயிர்த்
தல்லியங் கோதை யழலுற் றுஅங்
கெல்லையி விருந்துய ரெய்தினன்; புல்லார்
திரிபுர மெரிய வொருகணை தெரிந்த
அரிவை பாகத் தண்ண லாரூர்
வளமவி கமல வாண்முகத்
திளமயிற் சாய லேந்திழை தானே.

7

(இ-ள்) அணங்குறை.....பொழுதில் - தெய்வப்பெண்கள் உறைகின்ற நீண்ட மலையின் வழியருமையினைப் பொருட்படுத்தாது, வாசம் விசுகின்ற மாலையை அணிந்து, நாடோறும் ஒளிவிசும் நீண்டவேலினையே முன்வழிகாட்டும் விளக்காகக்கொண்டு,

கடிய விசையினைபுடைய கான்யாற்றின் நீண்ட நீரினை நீந்திக் கடந்து, தானொருவன தனியாகப் பெயர்ந்துவரும் காலத்தில்; புரிசூழல்.....உள்ளமொடு - புரிந்த கூந்தலையுடைய தெய்வப் பெண்கள் உனது வலிமைபொருந்திய மார்பினிடத்துக்குறைபாத காதலினை உடையாராகுவர் என்று காட்டிய புலவி பொருந்திய உள்ளத்தினோடும், பொருந்தாக்கண்ணள்.....எய்தினள் - துயில் பெறாத கண்களையுடையவளாய் உடையானது கட்டுமாறத் துன்ப மடைந்து தன் மெல்லிய விரல்களை நெரித்து விம்மிப் பெருமூச்சு விட்டு அழகிய மலர்மலை நெருப்பினை அடைந்தது போல அளவில்லாத பெருந்துன்பமடைந்தனள்; புல்லார்.....தானே - பகைவருடைய முப்புரங்களும் எரியும்படி ஓர் அம்புகோத்த, அம்மைபாகத்திறைவரது திருவாரூரின்கண் வளம்மிகுந்த தாமரை போன்ற ஒளி விளங்கும் முகத்தினையும் இளமயில்போன்ற சாய வினையும் உடைய ஏந்திழையணிந்தபெண் இவளே.

(வி-ரை) திணை - உடைந்கண்வந்த மருதத்திணை; துறை - கலவிகருதித் தலைவி புலத்தல் (திருக்கோவை. 366.) அணங்கு - தேவச்சாதிப்பெண். வரை - வரையின் வழி என்ற பொருள் தந்து நின்றது; அருமை - கடத்தற்கருமை. வைகறும் - நாடோறும் - இரவுவந்த தலைவனதொழுக்கம் குறித்தது; முன் அடி விளக்கு - அடிபெயர்த்தற்கு முன் ஒளிகாட்டும் விளக்காக; வேல் - விளக்கா - என்றதனால் இரவு இருளில் வந்ததும்; தனிபெயரும் - என்றதனால் வேறு துணையின்மையும்; வேல் - என்றதனால் அரியும் யானையும் முதலிய கொடுவிலங்குகள் திரியும் வழி என்றதும் குறிக்கப்பட்டன. கடுவிரைக் கான்யாற்று நெடுநீர் நீந்தி - கான்யாற்றின் பண்பும், கடத்தற்கு வேறு பரிசின்மையும், குறிக்கப்பெற்றன. புரிசூழல் வானரமகளிர் - கானில்வாமும் அரமகளிர்; மல்வழங்கு அகலம் - மல் வல்லமை; மல் - போர் என்றலுமாம்; வழங்குதல் - மிகுதிப்பாடு குறித்தது; ஆளுக்காதலாகுவர் - உனது ஒப்பற்ற வல்லமை கருதி உன்மேல் இச்சைகொள்வர்; என்று - என்று உட்கொண்டதனால்; என்றதொரு காரணங் கற்பித்துக்கொண்டு; புலவியுள்ளம் - “அஃதாவது தலைமகனுந் தலைமகளும் ஓர் அமுனிக்கட் கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற் காரணமில்லையாகவுங்

காதல் கைம்மிருதலால் நுண்ணியதோர் காரணமுளதாக உட் கொண்டு, அதனை அவன்மேலேற்றி அவள்புலத்தல்” என்ற பரிமேலழகர் உரைக்கூற்றும், “பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு” (புலவி நுணுக்கம். 1.) என்ற திருக்குறட் கருத்தும், பிறவும் ஈண்டுக் கருத்தத்தக்கன “வெவ்வா யுயிர்ப்பொடு விம்மிக்கலுழந்து புலந்து நைந்தாள், இவ்வா றருள்பிறர்க் காரு மெனநினைந் தேந்திழையே” (கோவை. 366.)

பொருந்தாக் கண்ணாள் - துயில் பெறாமையின் இமை மூடாத கண்களையுடையவளாகி; **கண்பொருந்துதல்** - துயிலுதல்; “என் கண்பொருந்தும் போழ்தத்துங் கைவிட நான் கடவேனோ” (தேவா. பழனம்.) **கலைபிணைதிரிய** - கலை - துகில், பிணை - கட்டு, திரிதல் - அவிழ்தல் - மாறுதல்; **கையறவு** - செயலறுதல், துன்பம்; **விரனெரித்தல்** - துன்பத்தால் கைநெரித்தல்; **கோதை அழலுற்றங்கு** - பூமலை தீயிடைப்பட்டாற் போல, மெய்யும் வினையும் பற்றிவந்த உவமை; **கமலவாண் முகத்து** - முகம் வேறுபடாது கமலம்போன்றிருக்கும் என்ற திறை புலவி உண்மைக்காரணம் பற்றாது கற்பித்துக்கொண்ட தென்று குறித்தவாறு. **வானர மகளிர்** - சூரமகளிர்; நீரமகளிர் என்பாரும் இக்கூட்டத்தின் பகுப்பினர். **அரமகளிர்** - இயக்கர் கின்னமர் முதலிய தேவச்சாதிகளினர் (அரமகளிர் - அமரர்களினர் என்பதன் விகாரம்போலும்).

வெண்பா

இழையார் வனமுலையீர்! ஈந்தன் புனத்தின்
உழையாகப் போந்ததொன் றுண்டே—பிழையாச்சீர்
அம்மா னனலாடி யாரூர்க்கோ னன்றுரித்த
கைம்மானே ஈன்ன களிறு.

8

(இ-ள்) இழையார் வனமுலையீர்! - இழைகள்பொருந்திய அழகிய முலையுடைய பெண்களே!; பிழையாச்சீர்.....களிறு - கெடுதலில்லாத சிறப்பிணையுடைய அம்மானும் அனலில் ஆடுபவரும் திருவாரூரரசரும் ஆகிய இறைவனார் அக்காலத்தில் உரித்த

யானையினைப்போன்றதேயாகியதொரு களிறு; ஈர்ந்தண்.....
உண்டே? - மிக்க குளிர்ச்சியையுடைய இப்புனத்தின்கண்ணே
ஒன்று போந்ததுண்டோ? (உரைமின்).

(வி-ரை) திணை - பாலைக்கட் குறிஞ்சிமயங்கிவந்த திணை;
துறை - மதியுடம்படுக்கும் வகையால் ஏழையரிருவருமிருந்த
செவ்வியுள், வேழம்வினாஅய் வெற்பன் சென்றது என்னும்
வேழம்வினாதற்றுறை.

இழை - அணிகள் - அழகிய இழைகளால் ஆக்கப்பட்ட
துகில் என்றலுமாம்; வனமுலையிர் - இயற்கைப்புணர்ச்சியின்பின்
பிரிந்த பின்னர் தலைவியும் பாங்கிமுதலிய ஆயுழம் உடனிருந்த
செவ்வியில் தலைவியை விளித்துக் கூறலையபன்மையின் அவர்
அனைவரையும் நோக்கிப் பொதுமையின் விளித்த பன்மை.
ஈர்ந்தண் - ஒருபொருட்பன்மொழி - மிகுதிகுறித்தது; உழை
யாக - இப்பக்கமாக - “ஈங்கு.....யானையுண் டோவரக் கண்
டதுவே” (திருக்கோவை. 52.) பிழையா - என்றும் கெடாத -
மாறாத - பிழைத்தல் இல்லாத; கைம்மான் - கையையுடைய
விலங்கு - யானை; நேர்அன்ன - அதுவேபோன்ற; ஒருபொருட்
பன்மொழி சிறப்புக்குறித்தது. ஒன்றுகளிறு போந்ததுண்டோ
எனக்கூட்டுக.

கட்டளைக்கலித்துறை

களிறு வழங்க வழங்கா வதர்கதிர் வேறுணையா
வென்று விரவ் வருதிகண் டாய்விண்ணி எரின்றிழிந்த
பிளிது குரற்கங்கை தாங்கிய மீஞ்ஞகன் பூங்கழன்மாட்
டொளிது மணிக்கொடும் பூணிமை யோர்செல்லு மோங்கிருளே. 9

(இ-ள்) விண்ணினின்றிழிந்த.....ஒங்கிருளே - வானத்தி
னின்றும் இறங்கிய மிக்க ஓசையினைபுடைய கங்கையினைத்தாங்கிய
இறைவரது மலர்போன்ற திருவடியின்கண் பொருந்தவைத்த
விளக்கமுடைய மணிகளையுடைய வளைந்த அணிகளையுடைய
தேவகணங்கள் சஞ்சரிக்கும் மிக்க இருள்பொதிந்த இரவிலே;
களிறு.....வருதிகண்டாய் - யானைகள் நிரிதலாலே மக்கள்

செல்லவாகாத வழிகளில் கதிர்வேல்துணையாக அதன்வெளிச்சம் விசுவருதல் வேண்டா.

(வி-வை) திணை அது; துறை தோழிகூற்று; இழுக்கம் பெரிதிரவுவரினென, அழுக்கமெய்தி யரிவைபுரைத்தது என்னும் ஏதங்கூறி மறுத்தற்றுறை; “முழங்கா ரரிமுரண் வாரண வேட்டை செய் மொய் யிருள்வாய் வழங்காவதரின் வழங்கென்றுமோ வின்றெம் வள்ளலையே” (திருக்கோவை. 157.)

வழங்க - வழங்குதலால் எனக் காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம்; வெளிறு - வெளிச்சம்; வருதிகண்டாய் - வருதல் வேண்டா “விடுதிகண்டாய்” (திருவா. நீத்தல்.); பிளிறு குரல் - யானையோசைபோன்ற மிக்க ஒசை; ஒளிறு - விளக்கம், ஒளி; பூங்கழன்மாட்டு ஒளிறு மணி.....பூண் - கழலிலே வணங்கிவழிபடுதலால் அங்குஇமைக்கின்ற மணிகளையுடையபூண்.

இமையோர்செல்லும் ஓங்கிருள் - தேவசாதியர் வழி பாடுகள்செய்யும் இரவுக்காலம் - நள்ளிரவும், நண்பகலும் தேவர்கள் வழிபடும் காலங்கள் எனப்படும், “கதிர்வனுச்சி நண்ணக் கடவுண்மால் வரையினுச்சி, யதிர்தரு மோசை யைந்தும்” (கண்ணப்பர் புராணம். 101.) இந்நேரங்களில் மக்கள்வழியிடை வழங்கலாகாது என்னும் வழக்கு இது குறித்தது. ஓங்கிருள் - மிகச்செறிந்த இருளுடைய இரவு; இருள் - அதனையுடைய இராப்போதுக்காகியது.

நேரிசையாசிரியப்பா

இருள்புரி கூந்தலு மெழினலஞ் சிதைந்தது;
மருள்புரி வண்டலற மாலையும் பரிந்தது;
ஒண்ணுதற் றிலகமு மழிந்தது; கண்ணும்
மைத்திற மொழிந்து செத்திற மெய்தி
5 யுள்ளறி கொடுமை யுரைப்ப போன்றன;
சேதகம் பாந்தது செவ்வாய்; மேதகு
குழைகெழு திருமுகம் வியர்ப்புள் ளுறுத்தி
யிழைகெழு கொங்கையு மின்சாந் தழீஇக்
கலையுந் துகிலு நிலையிற் கலங்கி

- 10 யென்னிது விளைந்த வாறென மற்றி
தன்னது மறிகில மீயாமே; செறிபொழில்
அருகுடை யாகு ரமர்ந்துறை யமுதன்
முருகுவிரி தெரியன் முக்கண் மூர்த்தி
மராமரச் சோலைச் சிராமலைச் சாரற்
- 15 சுரும்பிவர் நறும்போது கொய்யப்
பெருஞ்செறு வனத்தில்யான் பிரிந்ததிப் பொழுதே. 10

(இ-ள்) இருள்.....சிதைந்தது - இருளைச்செய்கிற கூந்த
லும் தனது அழகிய நலமாகிய தன்மை சிதைந்தது; மருள்.....
அழிந்தது - மருள்பாடி வண்டுகள் முர லுதற்கிடமாகிய மாலையும்
நிலையழிந்தது; ஒள்ளியநெற்றியில் தீட்டிய திலதமும் அழிந்தது;
கண்ணும்.....போன்றன - கண்களும் கரியநிறத்தினை நீங்கிச்
செந்நிறம்பொருந்தி உள்ளே தாம் அறிந்த கொடுமையினை வெளிப்
பட எடுத்து உரைப்பன போன்றன; சேதகம்.....செவ்வாய் -
இயல்பிற் சிவந்த வாயிதழ்கள் மிக்க சிவப்பினைப் பரவப்பெற்றன;
மேதகு.....உள்ளுறுத்தி - மேம்பாடுடைய குழைகள் விளங்கும்
திருமுகம் வியர்வினை உட்கொண்டு விளங்கி; இழைகெழு.....
அழிஇ - அணிகள் அணிந்த கொங்கையும் மேற்பூசிய இனிய
சந்தனப்பூச்சு அழிந்து; கலையும்.....கலங்கி - கலையும் துகிலும்
தம்நிலையினின்றும் பிறழ்ந்து; என்னிது.....யாமே - எதனால்
இவ்வாறு விளைந்தது என ஆராய்ந்தபோது இதனை இன்னதென
நாம் அறிகின்றிலோம்; செறிபொழில்.....சாரல் - செறிந்த
பொழில்கள் அருகிலே சூழ்ந்த திருவாரூரின்சண் விரும்பி எழுந்
தருளிய அமுதம்போன்றவராவிய மணம் விரிந்து கமழும் மலை
யினை அணிந்த முக்கண்களையுடைய மூர்த்தியினது மராமரங்கள்
அடர்ந்த திருச்சிராமலையின் சாரலில்; சுரும்பு.....பொழுதே -
வண்டுகள் மொய்க்கும் நய்யபூக்களைக் கொய்வதன் பொருட்டுப்
பெரிய செறிந்த வனத்திலே நான் இவளைப் பிரிந்ததாகிய இப்
பொழுதிலே.

(வி-ரை) திறை - குறிஞ்சி - துறை - இயற்கைப்புணர்ச்சி
யின்பின் தோழிநாடிய கூற்று.

இருள்புரி - கரிய; **மருள்** - மருட்பாட்டு; **கண்ணும்**.....
எய்தி - மை - கண்ணுக்குத்தீட்டும் மை; **செந்நிறமெய்துதல்** -
 புணர்ச்சியின்பின் கண் சிவத்தல் இயல்பு; **உள்ளறிகொடுமை**
உரைப்போன்றன - உள்ளறிதல் - அகநிகழ்ச்சியால் உள்ளே
 அறியப்படுதல்; **கொடுமை** - கண் சிவத்தற்குக் காரணம் சினம்
 முதலிய கொடிய இராசதம்பற்றிய நிகழ்ச்சிகளையாதற்குறிப்பு;
போன்றன - மெய்யும் வினையும்பற்றிவந்த உவமை; **சேதகம்** -
 விளர்த்தற் சிவப்பு; **பரத்தல்** - பரவுதல் - மிகுதல்; **உள்ளுறுத்தி** -
 உட்கொண்டு; **நிலையிற் கலங்குதல்** - பிறழ்தல்; **யாமே** -
 ஆயத்தை உள்ளிட்ட பன்மை; **சிராமலைச்சாரல்** - கூடல்நிகழ்தற்
 றன்மை குறிஞ்சித் திணைக்குறித்தாகிய நிலங்குறிக்கப்பட்டது.
 மேல்வரும் பாட்டுங்காண்க. **சிராமலை** - தலைமையாகிய மலை
 என்ற லுமாம்.

நறும்போது கொய்ய.....**பிரிந்ததுப்பொழுதே** இயற்
 கைப்புணர்சி நிகழ்தற்கேதுவாய்த் தலைவி ஆயத்திற்பிரிந்து தனி
 சேற்றகுரிய நிமித்தம் கூறியவாறு “அவள் ஆயங்களும் பொழி
 லிடம்புகுதலும் வினையாட்டு விருப்பினுற்பிரியும்; என்னை, பிரியுமா
 நென்னெனின், ஒருவர் ஒருவரின்முன்னர்த் தழைவிழையத் தக்
 கன தொடுத்துமென்றும், கண்ணி தண்ணு நாற்றத்தனசெய்து
 மென்றும், **போதுமேதக்கன கொய்துமென்றும்** மயிலொடு
 மாறுடுதுமென்றும், குயிலொடு மாறுகூவுதுமென்றும், அருவி
 யாடி யஞ்சனைகுடைதுமென்றும், வாசமலர்க்கொடியில் ஊச
 லாடுதுமென்றும் பரந்து, அப்பாலுள்ளார் இப்பாலுள்ளார்
 கொல்லோ வென்றும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார்
 கொல்லோவென்றும், இவ்வகை நினைத்துப் பிரியவென்பது”
 எனவரும் இறையனாகப் பொருள் உரை (2-சூத்)யும் பிறவும்
 பார்க்க; **யான்** - பிரியாததோழியாகிய யான்; **இப்பொழுதே** -
 ஏகாரம் தேற்றம்; **பிரிந்தது** - பிரிந்ததாகிய; **இப்பொழுதே**.....
 சிதைந்தது என்பது முதலாகக்கூட்டிக்கொள்க.

கூந்தல் நலம் சிதைதல், மாலையறிதல், திலகம் அழிதல், கண்
 சிவத்தல், வாய்விளர்த்தல், முகம்வியர்த்தல், சாந்தழிதல், கலை
 நிலைகலங்குதல் என்ற இவை புணர்ச்சிகாரணமாகத் தலைவியின்
 பாற் காணும் வேறுபாடுகள். “கருங்கண் சிவப்பக் கனிவாய்

விளர்ப்பக் கண்ணாளிபின், வருங்கண் மலைமலர் சூட்டவற்றோ
மற்றவ் வாங்கனையே” (திருக்கோவை. 70.)

வெண்பா

பொழுது கழிந்தாலும் பூம்புனங்காத் தென்கி
எழுது கொடியிடையாய்! ஏகான்—ரெழுதமார்
முன்னஞ்சேர் மொய்கழலான் முக்கனு னன்மறையான்
மன்னுஞ்சேய் போலொருவன் வந்து. 11

(இ-ள்) எழுது கொடியிடையாய்! - ஓவியத்துள் எழுதும்
கொடிபோன்ற இடையினை யுடையவளே!; தொழுதமார்.....
வந்து - விண்ணோர்களு்தொழுது மனத்துள்வைக்கும் மொய்க்கும்
கழவினை அணிந்த பாதத்தை உடையவரும், முக்கண்ணரும்,
நான்மறைகளைச் சொன்னவரும் ஆகிய இறைவரது நிலைபெற்ற
சேயாகிய முருகன்போன்ற ஒருவன்வந்து; பொழுது.....என்கி -
பொழுதுகழிந்து மாலைக்காலம் முடுகினாலும் நமது பூம்புனத்
தைக் காத்துநின்ற அதனைவிடுத்து; ஏகான் - அகலமாட்டான்.

(வி-ரை) துணை கூடனிமித்தமாகிய குறிஞ்சி. துறை -
தோழி தலைவிக்கு மென்மொழியாற்கூறிக் குறைநயப்பித்தல்.
“புலியூர்ப், புரிசேர்சடையோன் புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள்
கொலென்னத், தெரியேமுரையான் பிரியா நொருவனித் தேம்
புனமே” (திருக்கோவை. 83.)

பொழுதுகழிந்தாலும் - ஏகான் என்று கூட்டுக;
காத்து - காத்துநிற்பதையன்றி; என்கிப்போதல் - பயனற்ற
இக்காவல் வேண்டுவதன்று என்று இகழ்ந்து அகலுதல்; எழுது
கொடியிடை - ஓவியத்தில் எழுதும் கொடிபோன்ற இடை;
“சித்திரத்திலலர்ந்த செந்தாமரை” என்பது கம்பன்பாட்டு;
முன்னம் - மனம்; முன்னம் சேர்தல் - மனத்துள்வைத்து
அழுந்த எண்ணுதல்; நான்மறையான் - மறைகளாற் பேசப்
பட்டவன், மறையின்பொருளாவான் என்றலுமாம். மன்னுஞ்
சேய் - என்றும் கழியா இளமைபுடைய முருகன்; சேய் -
முருகன்.

கட்டளைக்கலித்துறை

வந்தா ரெதிர்சென்று நின்றேன் கிடந்தவன் டார்தழைகள்
தந்தா ரவையொன்று மாற்றகில் லேன்றக்கன் வேள்விசெற்ற
செந்தா மரைவண்ணன் றிர்த்தச் சடையன் கிராமலைவாய்க்
கொந்தார் பொழிலணி நந்தா வனஞ்சூழ் குளிர்புனத்தே. 12

(இ-ள்) தக்கன்.....குளிர்புனத்தே - தக்கனது வேள்வி யினை அழித்த செந்தாமரைபோன்ற திருமேனிவண்ணத்தினை யுடையவரும் கங்கைத்தீர்த்தம் தங்கும் சடையினையுடையவரு மாகிய இறைவரது கிராமலையினிடத்துப் பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த பொழிலில் நந்தாவனத்தினை சூழப்பட்ட குளிர்த புனத்தின்கண்ணே; வந்தார்.....நின்றேன் - வந்த அவரது எதிரிலேசென்று நின்றேன்; கிடந்த.....தந்தார் - தங்கிக்கிடந்த வண்டுகள்நிறைந்த பூந்தழையினைத் தந்தார்; அவை ஒன்றும் ஆற்றகில்லேன் - அவற்றை யொருசிறிதும் நான் ஏற்கவில்லை.

(வி-ரை) திணை கூடனிமித்தத்தை உட்கொண்ட குறிஞ்சி. துறை - தழை ஏற்க மறுத்த தோழி தலைவிக்குக் கூறியது.

குளிர்புனத்தே - வந்தாரெதிர் சென்று என்கூட்டுக. கிடந்த வண்டார் - தங்கியவண்டுகள் நிறைந்த; கிடந்த - மொய்த்துக்கிடந்த; தழைகள் - தலைவன் தனது கருத்தினைத் தலைவிபால் ஏற்பிக்கக் கையுறையாகத் தரும் பூங்கொத்துக்கள்; இது தோழியின்மூலம் தருவது மாபு. அவை - அவற்றை; ஒன்றும் - ஒருசிறிதும்; ஆற்றகில்லேன் - ஏற்றல்பொருந் தேன்; ஏற்றலைச்செய்யமாட்டேன்; ஆற்றல் - ஏற்கும்செயலைச் செய்தல் என்ற பொருளில்வந்தது. கில் - ஆற்றலுணர்த்துவ தோர் இடைச்சொல்; ஏற்காது மறுத்துவிட்டேன். ஆற்ற கில்லாமைக்குக் காரணம் தலைவியின் குறிப்பறிந்தன்றி ஏற்றல் கூடாமையாலாயது. இக்கூற்றுத் தலைவியின் குறிப்பறிதற்குச் சொல்லியது என்று உணர்க.

கிராமலை - கூடல்நிகழ்தற்குரிய குறிஞ்சித்திணைபற்றிய நிலம் குறித்தது; முன்பாட்டுப் பார்க்க; பொழிலணி.....புனத்

தகத்தே - பொழிலும், அதனடுவுள் நந்தாவனமும், அதனடுவுள் குளிர்புனமுமாம் என்றபடி. அவைஒன்றும் மாற்றகில்லேன் என்றுபிரித்து முன்கூறியபடிக்கன்றித், தழைமறுத்தற்கு இது காரும் ஒவ்வோர் பொய்சொல்லி மறுத்தவாறு இன்று, இவரது நோக்கங்கண்டபின் மறுத்தற்குப் பொய்சொல்லுநெறி அறிய கில்லேன் என்றுரைத்தலுமாம். குறிப்பறிதல் என்ற துறை விளக்கத்தில் பேராசிரியர் உரைத்தவை பார்க்க. “அறியேன் சொல்லு மீடவற்கே” (கோவை. 111.) **வந்தார் எதிர்சென்று நின்றேன்** - **வந்தார்** - முன் பலமுறையும் வந்தவர். யானே எதிர்ந்தபோதுவந்து முன் அதனைக்கடிந்து மீட்டவர் என்ற குறிப்பும் காண்க. **வந்தார் தந்தார்** என்ற சிறப்புப்பன்மைக் குறிப்புமது.

நேரிசையாசிரியப்பா

புனமயிற் சாயற் பூங்குமுன் மடந்தை

மனைமலி செல்வ மகிழா ளாகி

ஏதில னொருவன் காதல னாக

விடுசுடர் நடுவுநின் றடுதலி விழலும்

5 அடியகத் தொளிக்கு மாரழற் கானத்து

வெவ்வினை வேடர் துடிக்குரல் வெரீஇ

மெய்விதி ரெறியுஞ் செவ்வித் தாகி

முள்ளிலை யீத்து முளிதா ளிலவமும்

வெள்ளிலும் பரந்த வெள்ளிடை மருங்கிற்

10 கடுங்குறற் கதநாய் நெடுந்தொடர் பிணித்துப்

பாசந் தின்ற தேய்கா லும்பர்

மரையதண் மேய்ந்த மயிர்ப்புன் குரம்பை

விரிநரைக் கூந்தல் வெள்வாய் மறத்தியர்

விருந்தா யினள்கொ! ருனே திருந்தாக்

15 கூற்றெனப் பெயரிய கொடுத்தொழி லொருவன்

ஆற்றல் செற்ற வண்ண லாரூர்ச்

செய்வளர் கமலச் சேறடிக்

கொவ்வைச் செவ்வாய்க் குயின்மொழிக் கொடியே. 13

(இ-ள்) புனமயில்.....மகிழாளாகி-புனத்தின் கண்வாரமும் மயில் போன்ற சாயலினையும் பூங்குழலினையும் உடைய எனது

மடந்தையாகிய மகள் மனையில் மலிந்துகிடக்கும் செல்வங்களில் மகிழ்ச்சி யில்லாதவளாய்; ஏதிலன்.....ஆக - தொடர்பில்லாத அன்னியன் ஒருவனைத் தன் காதலனாகக்கொண்டு; விடுசுடர்.....கானத்து - வீசும் சுடரினையுடைய கதிரவன் வானஉச்சியில்நின்று வெயில்காய்தலின் தன் நிழலும் அடியின்கீழ் ஒளிக்கும்படி நிறைந்த வெப்பமுடைய கானத்திலே; வெவ்வினை.....வெரீஇ - கொடிய கொலைத்தொழில் பாயிலும் வேடர்களாது துடியின் ஓசைக்கு அஞ்சி; மெய்.....ஆகி - உடல்நடுங்கும் தன்மையினை உடையதாகி; முள்ளிலை.....குரம்பை - முள்ளையுடைய ஈந்தும், முன்பொருந்திய தானையுடைய இலவமும், விளாவும் பரந்த வெளியிடத்தின் பக்கத்தில் கடிய குரலினையும், சினத்தையும் உடைய வேட்டைநாயினை நீண்டகயிற்றிற்கட்டி, தேய்ந்தகாலின் மீது மான்ரோலினால் வேயப்பட்ட மயிர்மூடிய சிறியகுடிசையில்; விரிநரை.....விருந்தாயினன்கொல் - விரிந்த நரைத்த கூந்தலையும் வெள்ளியவாயினையும் உடைய மறத்தியருக்கு விருந்தாக ஆயினனோ?; திருந்தார்.....ஆருர் - (சிவனன்பில்) திருந்தா தார்க்குக் கூற்றுவன் எனப் பெயர்பெற்ற கொடுந்தொழிலினை யுடைய இயமனது ஆற்றலினை அழித்த அண்ணலது திருவாரூரில்; சேய்வளர்.....கொடியேதானே - வயல்களில் வளரும் கமலம் போன்ற சிறிய அடியினையும் கொவ்வைக்கனிபோன்றவாயினையும் குயில்போன்ற மொழியினையும் உடைய எனது கொடிபோன்ற அவள் தானாகவே.

(வி-ரை) தீனை - உடன்போக்கினை உட்கொண்ட பாலை; துறை - மகள் காதலனுடன் போனமை கேட்டு நற்றாய் வருந்ததல்; மனைமலி செல்வ மகிழாளாகி - எனது மனையில் மலிந்த செல்வங்களில் மகிழ்ச்சிபெறுது; காதலனது சேர்வு இச் செல்வங்களையும் பொருட்படுத்தாது கீழ்ப்படுத்தி மேலோங்கியது என்பது.

ஏதிலன்.....ஆக - ஏதிலன் - காதல் ஒன்றொழிய வேறு ஒரு தொடர்பும் இல்லாத அன்னியன்; காதலன் என்றது அக் குறிப்புடையது. ஆக - ஆயினமையின் - ஆதல் காரணமாக; விடுசுடர் - கதிரவன்; நடுவுநின்று - வானவீதியின் உச்சியில்

நின்று; அடுதல் - எரித்தல்; உச்சிப்போது - நண்பகற்பொழுது குறித்தது; நிழலும் அடியாகத்து ஒளிக்கும் ஆரழல் - உச்சிப் போதில் தன்னிழல் தன்னடியுள் அடங்கும் இயல்புகுறித்தது; இதனைக் குளிர்ச்சிதரும் நிழலும் தனக்கு ஒரு ஒளிக்குமிடம் வேண்டி அடியின்கீழ் ஒளிக்கும்படி வீசும் வெம்மை என்று தற்குறிப்பேற்ற அணிநயம்படக் கூறினது கவிநயம்; நிழலும் - குளிர்ச்சிசெய்யும் நிழலும் என உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

கானத்து - வெள்ளிடை மருங்கில் - புன்குரம்பை என்று கூட்டுக; வெவ்வினை - வேட்டையாகிய கொலைத் தொழில்; துடி - வேட்டையில் மாஎழுப்பவும் மற்றும் ஒலிக்கும் துடிகள். “மொய்குரற் துடிக்குலங்கள் பம்பைமுன் கிலைத்தெழக் கைவிளித் ததிர்த்துமா வெழுப்பினார்கள் கானெலாம்” (726) (கண் - புராணம்) மெய்விதிர் எறிதல் - உடல் நடுக்குறுதல்; முள் இலை ஈந்து - இலையில் முள் உள்ள ஈந்து; முளிதாள் - தாளில் முள் உடைய - வெள்ளில் - விளா; பாசம் - கயிறு; பாசம் தின்ற - கயிற்றிறைற்றின்னப்பட்டதனாலே - தேய்கால் - தேய்ந்தகால்; மரை அதன் - மான்றோல்; மயிர் - வேய்தற் குரிய மயிர்; புன்குரம்பை - சிறுகுடில்; வெள்வாய் - வெள்ளிலை முதலிய பண்டம் தின்னாத வெளியவாய்.

மறத்தியர் - பாலிலமகளிர்; மறத்தியர் விருந்தாதல் - கானலில் வேறுமக்கள் இல்லாமையின் அவர்பாற்சென்று அவர்களால் உபசரிக்கப்படுதல்; செய் என்பது சேய் முதல் நீண்டு திரிந்துநின்றது; கொடியேநானே மறத்தியர் விருந்தாயினள் கொல் என்று கூட்டுக; மடந்தை - கொடியே - தானே - மகிழாளாகிச் - காதலனாகக் - கானத்துக் - குரம்பை(க்கண்) - மறத்தியர் - விருந்தாயினள் கொல்! என்று தொடர்புபடுத்தி உரைத்துக்கொள்க.

வெண்பா

கொடியேர் துடங்கிடையாள் கொய்தாரான் பின்னே
அடியா னடந்தடைந்தா ளாக—பொடியாக
நண்ணுநர் முன்றெரித்த நாகஞ்சேர் நின்கிலையான்
தண்ணுநர் சூழ்ந்த தடம்.

(இ-ள்) பொடியாக.....தடம் - பொடியாகும்படி பகைவர் களுடைய மூன்று ஊர்நளையும் எரித்த, மலையாகிய திண்ணிய வில்லை உடையவரது குளிர்ந்த திருவாரூரினைச்சூழ்ந்த தடத்தினை; கொடியேர்.....ஆக - கொடிபோன்ற அழகிய தடங்கிய இடையினையுடைய என் பெண்கொடி தழைத்த மாலைபினை உடையவன் பின்னே காலால்நடந்து அடைந்தாளாகுக.

(வி-ரை) திணையும் துறையும் அவை.

இடையாள் - நடந்து - தடம் அடைந்தாளாக என்று கூட்டுக; ஆக - ஆகுக என்று வாழ்த்தியதாம், வியங்கோள் வினைமுற்று; அடியால் நடந்து - கானத்தில் நடந்தறியாளா தலின் அவ்வருத்தம் தன்பால்தோன்றத் தாய் வருந்திக்கூறியது; நண்ணார் - பகைவர்; நாகம் - மலை, மேரு; சிலை - வில், மேரு வாகிய வில்லையுடையவர்; தடம் - குளிர்ந்த இடம் என்ற பொரு ளில்வந்தது.

கட்டளைக்கலித்துறை

தடப்பாற் புனற்சடைச் சங்கரன் றண்மதி போன்முகத்து
மடப்பான் மடந்தை மலரணைச் சேக்கையிற் பாசம்பீரி
இடப்பாற் றிரியில் வெருவு மிருஞ்சுரஞ் சென்றனளாம்
படப்பா லனவல்ல வாற்றமி யேன்றையல் பட்டனவே. 15

(இ-ள்) தடம்பால்.....மடந்தை - தடம்போன்ற கங்கைப் புனலை ஏற்றுவைத்த சடையினையுடைய சங்கரனார் சிரத்திற்குடிய குளிர்ந்தமதியினைப்போன்ற முகத்தினையுடைய மடவியமடந்தை; மலரணை.....வெருவும் - மலர்பரப்பிய அணையுடைய படுக்கையில் தொடர்ந்திருந்த அணையினின்றும் பிரிந்து இடப்பக்கத்துத் திரும்பினும் வெருவுதல் கொள்ளும் தன்மையுடையவன்; இருஞ் சுரம் சென்றனளாம் - கொடிய சுரத்தினிடைச்சென்றனளாகும்; படப்பாலன்.....பட்டனவே - தமிழனேனுடைய மகள் பட்ட துன்பங்கள் அவள் படும் தகுதியுடையனவல்ல.

(வி-ரை) திணையும் துறையும் அவை.

தடம்பால் புனல் - பெருந்தடத்தின் தன்மைகொண்ட பெரியநீர்; புலல் - இங்குக் கங்கையைக் குறித்தது. சங்கரன் தண்மதி - இறைவர் சூடிய குளிரந்தமதி. மடப்பால் - மடம் கொண்ட; மடமை பெண்மைக்குண நான்கனுள் ஒன்று; அறிந்தும் அறியாள் போன்றிருத்தல்; மடத்தை - பெண்; பொதுமை குறித்தது. மலரணை வெருவும் - மலர் அணையில் தோழியுடனையும் அல்லது நாயுடனையும் சேர்ந்து உறங்கும்போது வலமிடம் மாறித் துயில் நேர்ந்தபோதும் அச்சங்கொள்ளும். சென்றனளாம் - சுரம்போக்குக் கருதலளவையால் அறிய வந்தமையால் ஆம் என்றாள். பட்டனவே - படப்பாலன அல்ல என்று கூட்டுக. பட்டன - சென்றனளாமாயின் பட்டன என்று நான் கருதவந்த இத்துண்பங்கள்.

தேரிசையாசிரியப்பா

- பட்டோர் பெயரு மாற்றலு மெழுதி
நட்ட கல்லு மூதூர் நத்தமும்
பான்மூரம் பதரு மல்லது படுமழை
வரன்முறை யறியா வல்வெயிற் கானத்துத்
5 தேனிவர் கோதை செல்ல, மானினம்
அஞ்சி லோதி நோக்கிற் கழிந்து
நெஞ்செரி வுடைமையின் விலக்காது விடுக;
கொங்கைக் கழிந்து குன்றிடை யடைந்த
கொங்கிவர் கோங்கமுஞ் செலவுடன் படுக;
10 மென்றோட் குடைந்து வெயினிலை நின்ற
குன்ற வேய்களுங் கூற்றடைந் தொழிக;
மாயிருங் கடற்றிடை வைக லாயிரம்
பாவையை வளர்ப்போய்! நீநளி பாவையை
விலக்காது பிழைத்தனை மாதோ! நலத்தகும்
15 அலைபுன லாரு ரமர்ந்துறை யமுதன்
கலையமர் கையன் கண்ணுத லெந்தை
தொங்கலஞ் சடைமுடிக்க கணிந்த
கொங்கலர் கண்ணி யாயின குரவே.

16

(இ-ள்) நலத்தகும்.....குரவே-நன்மைதரும் தன்மை வாய்ந்த அலைகளையுடைய நீர்நிறைந்த திருவாழ்க்கின் கண் விரும்பி

வீற்றிருக்கும் அமுதுபோல்பவர்; மான்கன்று தங்கிய கையினை யுடையவர்; கண்ணுதல்; எந்தை; ஆகிய இறைவரது நீண்டு வளர்ந்த அழகிய சடைமுடியினுக்குச் சூட்டிய மணமுடைய மலர்முடி மாலைபாகிய குராவே!; பட்டோர்.....செல்ல-இறந்து பட்டோருடைய பெயரினையும் வல்லமைகளையும் எழுதி நட்ட நடுக்களும், பழவூர்ப் பொதுநத்தமும், பரல்களையுடைய முரம் பினது வழிகளும் காண உள்ளனவேயன்றிப் படுகின்ற மழையானது பருவத்திலே வரன்முறை வீழ்தல் அறியப்படாத வலிய வெயில் சுடும் கானத்திலே தேன்வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலை யணிந்த என்மகள் போக; (அதுகண்டும்) மானினம்.....விலக்காது விடுக - மான் கூட்டங்கள் அழகிய கூந்தலையுடைய அவளது பார்வைக்குத் தோற்றுப்போதலினால் மனநோயுடைமையாலே அவளைச் செல்லற்க என்று விலக்காமல் விடுக; கொங்கைக்குஉடன்படுக - கொங்கைகளுக்குத் தோற்றுக் குன்றிடைச் சென்ற மணமுடைய கோங்கங்களும் அவள் செல்வதற்கு உடன் பட்டமைக; மென்றோட்கு.....ஒழிக - மெல்லிய தோள்களுக்குத்தோற்று மனமுடைந்து வெயிலில் நிலைநின்ற மலைமூங்கில் களும் வாய்ப்பேச்சு அடங்கி ஒழிக, மாயிருங்..... மாதோ! - பெரிய அகன்ற பாலையினிடத்திலே நித்தம் ஆயிரம் பாவைகளை வளர்க்கும் நீ ஓனது பாவையைச் செவ்விதின் விலக்காது பிழை பட்டனை அந்தோ!

(வி-ரை) திணை அது. துறை குரவொடு வருந்தல்; (திருக்கோவையார் 241)

பட்டோர்.....நட்டகல் இதனை நடுகல் என்ப; கன்னடு தல் என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுள் பொதுவியற் படலத்துக் கூறப்படும். “அவன் பெயர் கன்மிசைப்பொறித்துக், கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று”; போரில் இறந்த வீரர்க்கேயன்றி மற்றும் புகழுடைய ஏனையோர்க்கும் இவ்வாறு பெயரும் புகழும் எழுதி ஈம்புறங்காட்டில் கல் நடுதல் முன்னுள்முதல் இந்நாட்டு மரபுகளுள் ஒன்று “கன்னின்றான்” முதலிய வழக்குக்கள் காண்க. மூதூர் நத்தம் - பழைய ஊர் இருந்து அழிந்துபோன இடம். பரன்முரம்பு அதர் - பரல்களையுடையதாகிக் காலில் உறுத்தும் மேட்டு நிலம் உடைய வழி. அதர் - வழி - பாதை.

படுமழை வான்முறை அறியா-படுதல்-உண்டாதல்; தாவரம் உண்டாதற்குக் கருவியாதல்; வான் முறை - உரிய பருவத்தில் வருதல். அஞ்சில் ஓதி - அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய பெண். ஓதி - கூந்தல்; அதனையுடைய பெண்ணுக்காகியது. நோக்கிற்கழிந்து - நோக்கு - கண்; கண்ணின் அழகிய தன்மைக்குத் தோற்றுப்போதலின். நெஞ்சு எரிவு - மனம் எரிதல்; இதுவும் மேல் 'கொங்கைக்கு.....அடைந்த', "குன்றிடை யடைந்த", "தோட்குடைந்து வெயினிலை நின்ற" என்பவையும் தற்குறிப்பேற்றவணி;

அழிந்து - உடைந்து என்பனவும் அழிதலால் - உடைதலால் என்று காரணங்குறித்தன. வனப்பினிற் கீழாதல் என்ற பொருளில் வந்தன. கொங்கு இவர் - மணம் வீசும்; செலவு - செல்லுதலை. உடன்படுதல் - சம்மதித்து வாளா இருத்தல். கூற்றடைந்து - கூற்று - சொல்; அடைந்து - ஒழிந்து. குன்றிடை யடைதல் - வெயினிலை நின்றல் - ஒளித்தல். நாணி வெயிலின் நின்றல் என்ற குறிப்பும் தருவன. கடறு - பாலேநிலம். ஆயிரம் பாவை - குராவின் மலர்கள் ஒவ்வொன்றும் கூத்தாடும் பாவைபோன்றிருத்தலின் பாவை என்றார். இவை கொத்தாக மிகுதியாய்ப் பூத்தலின் ஆயிரம் என்றார். ஆயிரம் என்குறியாது மிகுதி குறித்தது. "ஆயிரந்தாமரை போலு மாயிரஞ்சேவடியானும்" (அரசு - ஆரூர் - காரந்தாரம்-8) "குரவம்பாவை முருகமர் சோலைக் குற்றாலம்" (பிள் - தேவா); பாவையை - பெண்ணை; பாஷைபோன்றானைப் பாவை என்றது உவமையாகுபெயர்; நனி - விலக்காது என்க.

பாவையை வளர்ப்போய் - பாவையை விலக்காது - பிழைத்தனை-மான் - கோங்கு - வேய்! இவைகள் ஒவ்வொரு காரணம் பற்றித் தாம்தாம் தோற்றுவிட் மையின் மனவருத்தமுடைமையால் விலக்காதொழிதல் சரியே; நீ ஆயிரம் பாவையை வளர்ப்பவள் - பாவையினது வருத்தமும் அருமையும் அறிந்தவளாதலின் நீ விலக்காது விட்டது பிழை என்பதாம். "கேட்டுந் போலவுங் கிளக்குந் போலவும் இயங்குந் போலவு மியற்றுந் போலவும் அஃறிணை மருங்கினு மறையப்படுமே" என்பதிலக்கணமாதலின் இவ்வாறு அஃறிணையாகிய தாவரங்களையும் விளித்துக் கூறல்

அமையும். இவை மனவருத்தம், கவலை, உவகை முதலியவற்றின் மிகுதிப்பாட்டிற் றேன்றுவன.

சடைமுடிக்கணிந்த.....குரவே - குரா - இறைவர் உகந்து சூடும் மலர்களுள் ஒன்று. “குராமலரோடரா மதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்” (அரசு, தேவா, தாண்) கண்ணி - தலையிற்கூடும் மாலை. குரவு - குரா என்பது குறிலடுத்துவந்த ஈற்றுகரம்குறுகி உகரம் ஏற்றது; நிலா - நிலவு என வருதல்போல.

வெண்பா

குரவங் கமழ்கோதை கோதைவே லோன்பின்

விரவுங் கடுங்கானம் வெவ்வா - யரவஞ்

சடைக்கணிந்த சங்கரன் ருர்மதனன் றன்னைக்

கடைக்கணித்த தீயிற் கடிது.

17

(இ-ள்) குரவம்...கானம் - குராமலர் மணம் வீசும் கூந்த லினையுடைய என் பெண் மாலையணிந்த வேலினை ஏந்தியவன் பின்னே சென்று பொருந்திய கடியகானம்; அரவம்.....கடிது - பாம்பினைச் சடையில் அணிந்த இறைவனார் மாலையுடைய மன்மதனைக் கடைக்கண்ணாற் பார்த்து எரித்த தீயினும் மிக்க கடுமையுடையது.

(வி-ரை) திணை அது. துறை - சுரத்தருமை நினைந்து நற்றாய் கவன்றது.

குரவம் - குராமலர்; அம் - சாரியை; கோதை - பெண் மயிர்; அதனையுடைய பெண்ணுக்காகிவந்தது. கோதை வேலோன் - மாலை யணிந்தவன் வேலினை யுடையவன் என்க. கானம் - கடிது என்று முடிக்க. கடைக்கணித்த - கடைக் கண்ணாற் பார்த்துச் சுட்ட. தீயின் - தீயினும். இன் - ஒப்புப் பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு.

கட்டளைக்கலித்துறை

கடிமலர்க் கொன்றையுந் திங்களுஞ் செங்க ணரவுமங்கே

முடிமல ராகிய முக்கனக் கன்மிக்க செக்கரொக்கும்

படிமலர் மேனிப் பரம னடிபர வாதவர்போல்

அடிமலர் நோவ நடந்தோ கடந்ததெம் மம்மனையே

18

(இ-ள்) கடிமலர்.....முக்கணக்கன் - மணமுடைய மலராகிய கொன்றையும் மதியமும் சிவந்த கண்களையுடைய பாம்பும் அவ்விடத்து முடியினிடத்து மலர்போலச் சூடிய முக்கண்ணராகிய நக்கனாரும்; மிக்க.....பரமன் - மிக்க செறிந்த செவ்வானம் ஒப்பாகும்படி விரிகின்ற திருமேனியினையுடைய பரமனாரும் ஆகிய இறைவரது; அடிபரவாதவர்போல் - திருவடிகளைத் துதிக்காதவர்களைப்போல; அடிமலர்.....அம்மனையே - மலர்போன்ற அடிகள் வருந்த எமது அம்மனையே (அக்கடியசுரத்தினை) நடந்தோ கடந்தது.

(வி -ரை) தீனை அது; துறை - தலைவி சுரம்போக்கு நினைந்து செவிலி கவன் றுரைத்தது.

அம்மனை - அடிநோவ - அடிபரவாதவர்போல் - நடந்தோ கடந்தது என்று கூட்டி முடிக்க. இறைவனடிபரவாத பாவிகளே கடுங்கானகத்தில் நடந்து திரிசுவர்; அதுபோல எம் அம்மனையும் அடிநோவ நடந்தோ கடந்தனள் என்றதாம். அவள் நிலை நினைந்து செவிலிகவன்றது என்பது துறைவிளக்கம். 'அம்பலஞ் சிந்தியார், உறுவலக் கானகந் தான்படர் வானொளி யிழையே' (திருக்கோவை 227)

அங்கே - அவ்வோரிடத்தே ஒருங்கே. முடிமலராக்கிய - முடியின்கண் மலர்போல அணிந்த; நக்கன் - நக்கஉருவினர்; மிக்கசெக்கர் - மிகச் சிவந்த செவ்வானம்; மலர்பேன் - செம்மை விரிந்ததிருமேனி மலரடி - என்க; நடந்தோ கடந்தது - ஓகாரம் துன்பக் குறிப்புப்பட நின்றது. நடந்தோ என்றதனால் அவள் எப்பொழுதும் நெடுந்தூரம் தேறிற் செல்வதன்றி நடந்தறியாள் என்பது. எம் அம்மனை - எமது மகள்.

நேரிசையாசிரியப்பா

மனையுறை குருவி வளைவாய்ச் சேவல்

சினையுதிர் பேடைச் செவ்வி நோக்கி

யினி விழைக்க வேண்டி யானு

அன்புபொறை கூர மேன்மேன் முயங்கிக்

5 கண்ணுடைக் கரும்பி னுண்டோடு கவரும்

பெருவளந் தழீஇய பீடுசால் கிடக்கை
வருபுன ஊரன் பார்வை யாகி
மடக்கொடி மாதர்க்கு வலைய்யத் தோன்றிப்
படிற்று வாய்மொழி பலபா ராட்டி

- 10 உள்ளத் துள்ளது தெள்விதிற் கரந்து
கள்ள நோக்கமொடு கைதொழு திறைஞ்சி
எம்மி லோயே பாண; அவனேல்
அமரரு மறியா வாதி மூர்த்தி
குமான் ருதை குளிர்ச்சடை யிறைவன்
- 15 அறைகழ லெந்தை யாரூ ராவணத்
துறையிற் றாக்கு மெழின்மென் காட்சிக்
கண்ணடி யனைய நீர்மைப்
பண்ணுடைச் சொல்லியர் தம்பா லோனே

19

(இ - ள்) மனையுறை.....ஊரன் - வீட்டு - இறப்பில் கூடு
கட்டி வாழும் குருவியினத்தின் வளைந்த வாயினையுடைய ஆண்
குருவி தனது பெட்டையின் சினைமுற்றிய செவ்வியினைப்பார்த்து
அது முட்டை யீ னுதற்குரிய கூட்டினைச் செம்மையாக இழைத்து
அமைக்கவேண்டிக் குறையாத அன்பும் பொறையும்மிக மேலும்
மேலும் முயற்சித்து அதற்காகக் கண்ணுடைய கரும்பினது
நண்ணிய இலையினைக் கவர்கின்ற பெரிய வளங்களையுடைய
பெருமைசான்ற நிலப்பரப்பில்வரும் நீர்வளம் பொருந்திய
ஊரனுடைய; பார்வையாகி - பார்வைப் பிராணியாக வந்து;
மடக்கொடி.....இறைஞ்சி - மடமையுடைய கொடிபோன்ற
பெண்களை அகப்படுத்தும் வலையாகித் தோன்றிப் பொய்
பொருந்திய வாய்மொழிகள் பலவற்றைப் பாராட்டிச் சொல்லிக்
கொண்டு தன் மனத்தில் உள்ள கருத்தினை வெளிப்பட மறைத்
துக் கள்ளப்பார்வையோடும் கைதொழுது வணங்கி; எம்
இலோயே பாண - எமதுமனையில் வந்து நிற்கின்றனையே
பாணனே!; அவனேல் - எமது தலைவனே என்னில்; அமரரும்
.....எந்தை - தேவர்களும் அறியலாகா ஆதிமூர்த்தி, குமரனது
தந்தை, குளிர்ந்த சடையினையுடைய இறைவர், சத்திக்கும்
கழலினை யணிந்த எந்தையாகிய இறைவருடைய; ஆரூர்.....
பாலோனே - திருவாரூரின் கடைவீதிகளில் தூக்கிய அழகிய
மென்காட்சியினைத்தரும் கண்ணடியே போன்ற தன்மையுடைய

பண்கள் பொருந்திய சொல்லையுடைய பரத்தையர்பாலில் உள்ளவனாயினன்.

(வி - மை) தீணை - பெருந்தீணை; துறை பாணனெடு வெகுளுதல்.

மனையுறை.....கவரும் - வீட்டுக்குருவி முதலிய சில பறவைகள் தம் பெட்டைகள் சீனைமுதிர்ந்த பருவத்தை நோக்கி அவை முட்டையிடுதற்கு ஏற்றவாறு மெத்தென அமையவும் காற்று முதலியவற்றால் கேடுநேராத அமையவும், பிறவாறும் தமது கூடுகளைப் புதுக்கியமைப்பது இயல்பு; அதற்கு வேண்டிய தகுந்த நார் - பஞ்ச முதலியவற்றை அவற்றின் சேவல்கள் சலியாது தேடித்தெரிந்து முயன்று கொணர்ந்து கூடுகளைச் செம்மையாகப் புதுக்கி அமைக்கும்; இஃது அவற்றின் வாழ்க்கைச் சரித இயல் என்பது அவ்வாழ்க்கை ஆராய்ந்த ஆசிரியர் கூறுவர். இதனை இங்கு எடுத்தமைத்துக் கூடுகள் புதுக்க உதவும் அத்தகைய நுண்கரும்புகளையுடைய பெருவளநாட்டினை உடையவன் தலைவன் என்றது அச்சிறு பிராணிகளுக்கு உள்ள அன்பும் பொறையுமின்றித் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையர்பால் உறைகின்றனன் என்பது குறிப்பு.

வளைவாய் - வளைந்த முக்கு; சேவல் - ஆண் பறவை; பேடைச்சீனைமுதிர் செவ்வி - என்க. செவ்வி - பருவம்; இங்கு முட்டை யீனும் பருவம் குறித்தது. ஈனில் இழைத்தல் - முட்டை யீனுதற்குரிய வசதிகளையுடையதாகத் தம் கூட்டினை இழைத்துப் புதுக்குதல்; இழைத்தல் குருவிகளின் கூடுகள் நார்களால் தக்கவாறு இழைத்து ஆக்கப்படும் நிலை குறித்தது.

அன்பு பொறைகூர - அன்பும் பொறையும் மிக; முயங்குதல் - முயற்சித்தல். மேன்மேல் - குருவி சிறிய பிராணியாதலின் கரும்பின், நுண்தோடு பல கவர்தற்குப் பலகாலு முயலுதல் வேண்டுமென்பது. கண்ணாடை - கரும்பின் நுண்தோடு - கண்கள் முற்றிவரும் கரும்பின் நுண்ணிய இலைகள் இந்தப் பருவத்துக் கரும்பின் இலைகளின் நுண்ணிய லிளிம்புப் பகுதிகள் மெத்தெனவும் அறுதல்படாமலும் சூடுவிடாநனவும்

ஆகிப் பலவகையா லும் இத்தருணத்திற்கு அமையக் கூடுபதுக்க அமைதி பெறுவன.

கிடக்கை வருபுனல் ஊரன் - புனல்வரும் பெருநிலப் பரப்புக் கொண்ட ஊரின் தலைவன். **பார்வை** - பழகாத மிருக முதலியவற்றை அகப்படுத்த உதவிசெய்யப் பழக்கப்படுத்திய மிருகம் முதலியன - “பொருபுலிப் பார்வை” (கண்-புரா 23=672); “பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம், போர்வை” (திருவருட்பயன் - 45). **ஊரன்பார்வை** - ஊரன் பயன்படுத்தும் பார்வைப்பிராணி. **மாதர்க்கு வலையாய்** - மாதரை அகப்படுத்தும் வலையாகி; **மடக்டொடி** - மாதர் - மடமையும் கொடிபோன்ற துவள்வும் எளிமையும் கொண்ட மையின் வலையில் அகப்படுத்த எளிதாதலை எண்ணி என்றதும் குறிப்பு. **படிற்றுவாய்மொழி பலபாராட்டி** - தலைவர் உங்கள் பால்மிக அன்புடையவர் என்பது முதலாகப் பொய்மொழி பல புனைந்து சொல்லி; **கள்ள நோக்கமொடு.....உள்ளத் துள்ளது தெள்ளிதிற்கரந்து**; தலைவனது தூதனாக அனுப்பப் பட்டுவந்த பாணன் அதனை மறைத்துப் பேசுதல் குறித்தது. **எம்மிலோயே** - எமது இல்லில் வந்தனையே.

அவனேல் - அத்தலைவனே; **அவன்** என்ற சுட்டு முன் ஊரன் என்றதைச் சுட்டியது. **அவனேல் - பாலோனே** என்று கூட்டுக. **ஊரன்** - பார்வையாகி நீ எம் இல்லோய். (எம்மிடம் மிக்க அன்புள்ளவன் என்று நீ கூறும் கூற்றுக்கு மாறாக) **அவனேல்** சொல்லியர்தம் **பாலோனே** என்றது குறிப்பு. **ஆவணத்துறையில் தூக்கும் - கண்ணாடி** - இந்நாளிற் போலவே முன்னாளிலும் ஆவணங்களில் வருவாரை மனங்கவர் தற்கு அழகிய கண்ணாடிகளையும் ஓவியப் படங்களையும் தூக்கி வைத்தல் வழக்கு; (Show Rooms) விற்பனைப் பண்டங்களை ஒழுங்குபடவைத்துக் காட்டும் காட்சி அறைகள் என்பர் நவீனர்.

கண்ணாடியனைய நீர்மைப் பண்ணுடைச்சொல்லியர் - என்றது பரத்தையரை. கண்ணாடி போன்ற தன்மையாவது தன் கட்டோன்றும் நிழல் தனக்கொரு பற்றும் இன்றி எதிர்வந்த உருவங்களின் அளவே தன்கட்டோன்ற நிற்றல். அஃதாவது

பாத்தையார்பால் சார்வோரது அளவே அவர்களது செயல் அமையும். தன்மில் சார்வோர்பால் தமக்கு ஒரு பற்றும் இல்லாமை. எழின்மென் காட்டு - கண்ணாடியினுள் தோற்றம் நன்குகாணும் கண்ணாடியின் தன்மை குறித்தது. சொல்லியர் தம்பலேனோ - பாத்தையார். சேர்ந்துள்ளான்; ஏகாமம் தேற்றம்.

இத்திருப்பாட்டு, தன்மை உவமை முதலிய அழகிய பல அணிநயங்களையும், பல அரிய கருத்துக்களையும். குறிப்புக் களையும் உட்கொண்டு விளங்கும் அருமையான கவி நயம் விளங்க உள்ளது.

வெண்பா.

பாலாய சொல்லியர்க்கே சொல்லுபோய்ப் பாண்மகனே!

ஏலாவில் கென்னுக் கிடுகின்றும் - மேலாய

தேந்தன் தமழ்கொன்றைச் செஞ்சடையான் றுள்குடும்

பூந்தன் புனலூரன் பொய்.

20

(இ - ள்) மேலாய.....பொய் - மேன்மையுடைய தேன் பொருந்திய தண்ணிய நறுவிய கொன்றை மலரினைச் சூடிய சிவந்த சடையரினையுடைய இறைவரது திருவடிபை முடியிற்கூடிய அழகிய குளிர்ந்த நீர்வளமுடைய ஊரனது பொய்யினை; பாண்மகனே - பாணனே!; பாலாய.....பொய் - பொய், பால் போன்ற சொல்லினையுடைய அப்பாத்தையர்க்கே சொல்வாயாக; ஏலா.....இடுகின்றாய் - ஏற்காத இவ்விடத்தே எதற்காக அதனைச் சொல்லியிருக்கின்றாய்?

(வி - மை) தீர்மானம் துறையும் அவை. தோழி கூற்ற மாம்.

பாண்மகனே - ஊரன் பொய் - சொல்லியர்க்கே பொய்ச் சொல்லு - இங்கு என்னுக்கு இடுகின்றாய் என்று கூட்டி முடிக்க. பாலாய சொல்லியர் - பாத்தையர்; பால் போன்றனவாய் இனிக்கப் பேசுவர். ஆய என்றதனால் பேச்சு - அளவில் பாலாகியர் மனம் அவ்வாறிலர் என்றது குறிப்பு.

ஏலா - அப்பொய்யினை ஏற்றுக்கொள்ளாத; இங்கு எம்மிடத்து. - என்னுக்கு எதற்கு - என்ன பயன் கருதி பயனில்லை என்பது. இடுதல் - வாட்டித்து மொழிதல். தூள் குடும்.....ஊரன் பொய் - ஊரனதுபொய்; ஊரனைப் பற்றிய பொய் என்றலுமாம். தூள் குடும் - தலைவன் சிவன்பா லன்பு உடையனாகுந்தும் என்ற குறிப்புடன் நின்றது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொய்யாற் றொழினு மருளு மிறைகண்டம் போலிருண்ட
மையார் தடங்கன் மடந்தையர் கேட்கிற்போல் லாதுவந்துள்
கையா லடிதொடல் செல்லனில் புல்லல் கலையனையல்
ஐயா விவைதன்கு கற்றும் பெரிது மழகியவே. 21

(இ-ள்) பொய்யால் பொல்லாது - பொய்மையாலே தொழுதாலும் அருள் செய்யும் இறைவரது திருநீலகண்டம் போல இருள்கொண்ட மைதிட்டிய பெரிய கண்களையுடைய பரத்தையர் கேட்டார்களானால் பொல்லாது; வந்து..... அனையல்வந்து உனதுகையால் எனது அடியினைத் தொடாதே அருகு வராதே நில்லு புல்லாதே; ஐயா.....அழகியவே - இவற்றைச் செய்தற்கு நன்கு தெரிந்தனை! உன்தன்மைக்கு இவை பெரிதும் அழகிய செயல்களே.

(வி-ரை) திணை - கூடனிமித்தமாகிய குறிஞ்சி; துறை அணைந்தவழி ஊடல்.

பொய்யால் தொழினும் அருளும். - பொய்யாற் றொழுதலாவது மனமொன்றிச் செய்யாது தொழுதலாகிய தொழிலைப் பாவனைக்காகச் செய்தல்; நாடகம் நடப்பவன்போல. மனமொன்றாவிடினும் தொழுதல் என்பது நல்லதொரு காரிய மாய் விதித்த தொன்றாதலின் அத்தொழிலளவுக்குகந்த பயனைத் தரும் என்பது இறைவன் வகுத்தது. அது போலவே பகையுமாம். “பொய்ய்ப்பகை செய்யினும் ஒன்று பத்தாமே” என்பது திருமந்திரம். பொய்யாய்த்தொழுதற்கும் அருளுவது

இறைவரது பேரருளின் தன்மை குறித்தது. இருண்டகண் மடந்தையர் - நீ சார்வுற்றிருந்த பரத்தையர் என்பது: இருண்ட என்றதனால் பயன்பற்றாது இருளின் வண்ணத்தளவுக்குவமையாதல் குறிப்பு. கண் இருள் குறித்த மையால் மனத்தினிருளையும் கருதவைத்தது.

கேட்கிற்பொல்லாது - அவர் பிணங்குவர்; அதனால் நீ - அவர் பால் வைத்த அன்பிற்கும் அவர் உன்பால் காட்டும் அன்புக்கும் இடையூறு விளையும்; அதில் நீ என்பாலினும் மிகக்கருத்துடையை என்பன குறிப்பு. உன்கையால்..... ஆனாயல் - இவை இயல்பாயெழும் ஊடலைத் தணிக்கச்செய்யும் தொழில்கள். இவை நன்குகற்றும் - செய்து கை தேர்ந்துள்ளாய். பெரிதும் அழகியவே - இகழ்ச்சிக் குறிப்புப்படக் கூறியது. இவை பரத்தையிற்பிரிந்த தலைவன் வந்து கூடிய போது தலைவி ஊடி உரைத்தவை. இவ்வுடலாற் கூடலின்பஞ் சிறக்குமென்பது அகப்பொருளியல்பு. “வேல்தான் திகழ்கண்ணி னையார் வெகுள்வர் மெய்ப்பாலன் செய்த, பால்தான் நிகழும் பரிசினம் மேவும் படினுவவேம், கால்தான் றொடல் தொடரோல் விடு தீண்டலென் கைத்தலமே” (கோவை - 390) 21

தேரிசையாசிரியப்பா

அழகுடைக் கிண்கிணி யடிமிசை யாற்றத்
தொழிறுடைச் சிறுபறை மூண்டு தேர்த்
தொருகரி றுருட்டி யொண்போடி யாடிப்
பொருகரி றனைய பொக்கமோடு பிற்றழுந்து

5 மூங்குழற் சிறுமோடு தாங்குநடை பயிற்றி
அக்கரை யுடுத்தி னையம்படை கட்டி
ஒக்கரை யிருக்கு மொளிற்புன் குஞ்சிக்
குதலையம் னெவிய் புதல்வன் றனை
உள்ளச் சொரிந்த வெள்ளத் தீம்பால்

10 உடைய வாகிய தடமென் கொங்கை
வேண்டாது பிரிந்த விரிபுன லுரன்
மூண்டாங் ககலம் புல்குவ னெனப்போய்ப்
பெருமட முடையை! வாழி; வாரசடைத்

கொடுகெண் டிங்கட் கொழுநில வேய்க்குஞ்

15 சுடுபொடி யணிந்த துளங்கொளி யகலத்

தண்ண லாரூர் திண்ணிதிற் செய்த

சிறைகெழு செம்புனல் போல

நிறையொடு நீங்காய் நெஞ்ச நீயே.

22

(இ - ள்) அழகுடை.....அரற்ற - அழகுடைய கிண்
கிணிச் சதங்கை காலிலே சத்திக்க; தொழிலுடை.....பூண்டு -
கைவினையுடைய சிறுபறையினைக் கைக்கொண்டு; தேர்.....
ஆடி - சிறு தேரினை ஒரு தனியே இழுத்து ஒள்ளிய புழுதி
படிந்து; பொருகளிறு.....பயிற்றி - போர்யானையைப் போன்ற
கிளர்ச்சியுடனே தன்பின் வந்த இளைஞராகிய அழகிய கழலை
யணிந்த சிறுர்களுடனே இளநடை பழகி; அக்கரை.....கட்டி -
அக்கமணிகளை அரையிலேகட்டி. (மார்பில்) ஐம்படைத்தாலி
கட்டி; ஒக்கரை.....புனல் - ஊரன் குதலையாறிய அழகிய
சொற்களையுடைய புதல்வனை நினைத்த பொழுதே சுரந்து
பொழிந்த மிகுதியாகிய இனிய பாவினை உடையனவாகிய பெரிய
மெல்லிய கொங்கைகளை விரும்பாமற் பிரிந்துபோன விரிபுனல்
ஊரனது; பூண்டாங்கு.....வாழி - அணிகள் தாங்கும் மார்
பினைத்தழுவுவேன் என்று சென்று பெரிய மடமையை உடையை
யாயினை நீவாழி; வார்சடை.....நீயே - நீண்ட சடையிற் குடிய
வளைந்த வெண்மதியினது கொழுவிய நிலவொளியைப் போன்ற
சுடுபொடியணிந்த துளங்கும் ஒளிபொருந்திய மார்பினையுடைய
இறைவரது திருவாரூரில் திண்மையொடு செய்யப்பட்ட அணை
யினுள் தங்கியிருக்கும் செம்புனல்போல நெஞ்சமே நீ நிறை
வொடு நீங்காதிருப்பாயாக.

(வி - ரை) திணை - பெருந்திணை; துணை - பாத்தையிற்
பிரிந்த தலைவனை நினைந்து தனிவருந்திய தலைவி நெஞ்சொடு
புலத்தல்.

அழகுடை.....புதல்வன் இவை புதல்வனது
வருணை, கிண்கிணி பூணுதல், சிறுபறை முழக்குதல், சிறு
தேருருட்டுதல், பொடியனைதல், சிறுருடன் நடைபயிற்றல், ஐம்
படைகட்டுதல் முதலியவையும் சிறுபுன் குஞ்சியும் குதலைக்

கிளவியும் என்ற இவை ஒராண்டுப் புதல்வர்க்குரிய அணி செயல் இயல் முதலியனவாம். ஒண் பொடி - புழுதி; களி றணையபொக்கம்-களிறு போன்ற அஞ்சாத இயல்; பிறருழந்த சிறுர் - உடன் விளையாடும் சிறுவர்.

புதல்வன் றன்னை உள்ளச் சொரிந்த வெள்ளத் தீம்பால் - பாணினைர் தூட்டுந்தாய்(திருவா)என்றபடி புதல்வனை நினைத்தபோதே முலையிற் பால்சுரத்தல் தலையன்புடைய தாயர் இயல்பு. “முன்னின் - நிலை விளம்பக் கொங்கைசுரந்த அருட் கோமகள்” என்று இத்தலைப் பத்திச்சுவைபட விரித்தனர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் (நால்வர் நான்மணிமலை). கொங்கை வேண்டாது பிரித்த - தலைவி உடனிருத்தலை விரும்பாது பரத்தைவயிற்பிரிந்த தலைவனது நிலைகுறித்தது.

பிரிந்து.....நீயே - விரும்பாது பிரிந்த தலைவனை நினைந்த மைபால் அவன்பாற் சென்று கூடுவன் என்று எண்ணிப்போன நெஞ்சமே நீ பெருமனமுடையை; வேகத்துடன் ஓடுகின்ற நீர் சிறைப்பட்டுத் தனது வேகத்தினை உள்ளடக்கி நின்றல் போல நிறை என்னும் குணத்தை விடாது பொருந்தி இருப்பாயாக. தலைவனது பிரிவாற்றாது அவனை நினைந்து வருந்திய தலைவி தனது மனத்தினைத் தேற்றிப் புலத்தல். உன்னை விரும்பாது பிரிந்த அவனைச் சேர்த்தினைப்பது மடமை. ஆதலின் நிறைவொடு நீங்காது அடங்குவையாக என்றபடி. வாழி இகழ்ச்சிக் குறிப் புப்பட நின்றது; அதுவே உனக்கு வாழ்வாகும் என்றது. நெஞ்சம் நீயே! போய்ப் பெருமனமுடையை - சிறை கெழு புனல்போல - நிறைவொடு நீங்காய் - வாழி என்று கூட்டுக.

சிறைகெழு புனல்புனல்போல - நிரைந்து செல்லும் புதாப்புனல் அங்கங்கும் அனைகளாற்றடுக்கப்பட்டுத் தேங்கு தலாற் பயிருக்கு உதவுதல்போல், தலைவனை விரையும் உள்ளமே நீ அவ்வாறு அவமே செல்லாது நிறைவுடனிருத்தலே பயன் தரும் என்றது பாயன்பற்றி வந்த உலமம். செம்புனல் - புது வெள்ளம்.

வெண்பா

நீயிருந்திங் கென்போது நெஞ்சமே நீயிருட்கண்
ஆயிரங்கை வட்டித் தனலாடித் - தியாங்கத்
தைவா யாவசைத்தா னன்பனைத்தோட் கன்பமைத்த
செய்வான ஞான் றிறம்.

23

(இ - ள்) நீள்.....தோட்கு - நீண்ட நள்ளிர விருளின்
கண் ஆயிரங்கைகளையும்விசித் தீயினில் ஆடி அந்தத்தீ அரங்கத்
திலே ஐந்துவாய்களையுடைய பாம்பினைச்சுற்றிக் கட்டியுள்ள
இறைவரது நல்ல பெரிய தோள்களுக்கு; அன்பமைத்த.....
திறம் - அன்பு கூர்ந்தவற்றைச் செய்யும் நல்ல ஊரானது
திறங்களை; நீ.....நெஞ்சமே - நீ இங்கு நின்று சிந்தித்துக்
கொண்டு வருந்தியிருந்தமையால் என்னபயன்; போது அவ
ளிருக்கும் அவ்விடத்தே போதுவாயாக.

(வீ - ரை) திணையுட் துறையும் அவை.

நெஞ்சமே - ஊரன்திறம் - (சிந்தித்து வருந்தி) இங்கு
இருந்து என் (பயன்) - (அங்குப்) போது என்று கூட்டுக.
ஆயிரம் கை - ஆயிரம் அனைகம் என்னும் பொருள்தந்து
நின்றது. “ஆயிரம் பொன்வரை போலு மாயிரந் தோளுடை
யானும்” (தேவாரம்). வட்டித்தல் வீசுதல், தீ அரங்கத்து -
அந்தத்தியாகிய அரங்கிலே என்று கூட்டு வருவிக்க. நீயிருள் -
சங்கராசாலம்; “இருளிடத் துண்ணைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்”
(திருவா) ஐவாய் அரவு - இறைவர் பூண்பது ஐந்துதலைநாகம்
என்ப. நன்பனைத்தோள் - நல்ல பெரியதோள்கள். அமைத்த -
அமைத்தவற்றை - அகரவீற்றுப்பலவறிசொல்: இரண்டனுருபு
விரிக்க.

கட்டளைக் கலித்துறை

திறமலி சின்மொழிச் செந்துவர் வாயினை யெங்கையர்க்கே
மறமலி வேலோ னருளுக; வாரசடை யான்கடலூர்த்
துறைமலி யாம்பல்பல் லாயிரத் துத்தமி யேயெழினும்
நறைமலி தாமரை தன்னதன் றோசொல்லு நற்கயமே.

24

(இ - ள்) திறம்.....வாயினை - நல்லதிறமுடைய இன் மொழிகளைப் பேசும் வாயினை உடையவனே! எங்கையர்க்கேஅருளுக - எமது தங்கைமார்களுக்கே மறமுடைய வேலெந்தியனான் தன் அருளினைச் செய்க; வார்சடையான்நற்கயமே - நீண்ட சடையினையுடைய இறைவரது திருக்கடவுர்த்துறையில் நற்கயத்தின் ஆம்பல் மலர்கள் பல்லாயிரத்துள்ளே தனியே எழுந்து பூத்தாலும் தேன்மிகப் பொருந்திய தாமரையின் உடைமையல்லவோ நல்ல அத்தடாகம்? சொல்வாயாக.

(வி - ரை) தீனை அது. துறை - தலைவன் பரத்தையிற் பிரித்தமைபற்றி வருந்திய தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவதித்தல். ஒரு பூந்தடத்தில் ஆம்பல் மலர் பல்லாயிரமும்பூக்கத் தாமரை ஒன்றேபூத்தாலும், அது தாமரைத்தடாகம் என்றே சொல்லப் பெறும். அதுபோல ஊன் பரத்தைகள் பலர்க்கும் தன் நலங்களை அருளினும், அவனது உரிமை உனக்கேயாம் என்று உலகம் எடுத்துச்சொல்லும் என்று தோழி தலைவியைத் தேற்றியவாறு.

திறமலி.....வாயினை இது தலைவியின் தன்மைபற்றித் தோழிபுகழ்ந்தது. சிவமொழி - இனியமொழி; சிலமொழி என்றலுமாம். மொழிகள் சிலவாயினும் அவை திறம் பட்டவை என்க திறப்படுதல் - பொருளும் இன்பமும் மிகப் பொருந்துதல். எங்கையர் - எமது இளைப தங்கைமார். இங்குத் தலைவன் பொருந்திய பரத்தையரைக் குறித்தது. “வேல்தாந்திகழ்சண்ணினையார்” (கோவை 390) அருளுக - தனதன்பினைத்தரினும் தருக அதுபற்றி எமது உரிமைக்கும் பெருமைக்கும் குறைவிலை என்றபடி. துறை பூந்தடத்தின் துறை. பல்லாயிரத்து-பலஆயிர மலர்களுள்ளே. தமிழே எரினும் - தனியே ஒன்று எழுந்து மலர்ந்தாலும். எழினும் - தாள் நீரின் மேல் நீண்டு வளர்ந்து எழுந்து பூக்கும் தாமரையினியல்பு குறித்தது.

நற்கயமே தாமரை தன்னதன்றோ? அத்தடாகம் சிறப்பப்பற்றித் தாமரைத்தடாகம் என்றே சொல்லப்படுமே

யன்றி, மிகுதிபற்றி ஆம்பற்றடம் என்னப் படாது. துன்ன
துன்னே - உரிமை அதன்கண்ணதன்றே? ஓகாரம் - வினா.
உடன்பாடுகுறித்தது. அதுபோல் ஊரனது உரிமை உன்னு
டையதே என்பது குறிப்பெச்சம்.

தேரிசை யாசிரியப்பா

கயங்கெழு கருங்கடன் முதுகு தெருவுபட
வியங்குதிமி றடவி யெதியோளி நுளையர்
நெய்ம்மீன் கவரல் வேண்டிக் கைம்மிகுத்
தால வட்ட மேய்ப்ப மீமிசை

5. முடிகெழு தருவலை வீசி முந்தீர்க்
குடரோள வாங்கிக் கொள்ளைகொண்ட
சரிமுகச் சங்குஞ் கடர்விடு பவளமும்
எரிகதிர் நித்திலத் தொகுதியுங் கூடி
விரிகதிர் நிலவுஞ் செக்கரும் தாரகை

- 10 உருவது காட்டு முலவாக் காட்சித்
தண்ணத் துறைவன் றடவரை யகலம்
கண்ணுறக் கண்டது முதலா வொண்ணிறக்
காள மாகணங் கதிர்மதிக் குழுவியைக்
கோளிறைத் திருக்குங் கொள்கை போல

- 15 மணிதிகழ் மீடற்று வானவன் மருவும்
அணிதிக முகலத் தண்ண லாரூர்
ஆர்கலி விழவி னன்னதோர்
பேரலர் சிறத்தது சிறுநல் ஊரே,

25

(இ - ள்) கயம்,..... நுளையர்-மிக்க ஆழமுள்ள கரியகடலின்
மேற்பாப்பு தெருவு போல வழிவிடும்படி இயங்கும் படகினைத்
துடுப்பினாற் செலுத்தும் ஒளியுடைய பரதவர்கள்; நெய்.....
வேண்டி - நெருப்பினையுடைய மீன்களைப் படுதற்கு விரும்பி;
கைம்மிகுத்து - கைமுயற்சிமிக்கு; ஆலவட்டம்,.....வீசி - ஆல
வட்டம் போலத் தலையின்மேலே வலையினை விரித்து வீசி;
முந்நீர்.....கொள்ளை கொண்ட - கடலின் குடரின் வாங்குதல்
போல இழுத்துக் கொள்ளை கொண்ட; சரிமுக,.....கூடி-சுழிந்த
முகத்தினையுடைய சங்குகளும் ஒளிவீசும் பவளமும்
கதிர்விரியும் முத்துக்களின் தொகுதியும்சேர்ந்து; விரிகதிர்.....
காட்டும் - விரியும் கதிர்களையுடைய நிலாவும் செவ்வானமும்

விண்மீன்களின் கோலமும் ஆகிய இவற்றினைப் போல விளங்கும்; உலவா.....முதலா - கெடாத குளிரந்த நீர்த்துறையினை யுடைய தலைவனது பெரிய மலைபோன்ற மார்பினைக் காட்சிப்படக் கண்ட நாள்முதலாக; ஒண்ணிறம்.....ஆரூர் - ஒள்ளிய கருநிறத் தையுடைய விடத்தினைக்கொண்ட பாம்பு கதிர்வீசும் பிறையினைக் கவ்வியிருக்கும் கொள்கையினைப்போல, நீலமணிபோல விளங் கும் திருமிடற்றியையுடைய தேவதேவரும், பொருந்திய அணிகள் திகழ்தற்கிடமாகிய மார்பினையுடையவரும் ஆகிய இறைவரது திருவாருளின்கண்; ஆர்கலி.....ஊரே - கடல்போல ஒலிபரந்த திருவிழாவிற்போல சிறிய நல்ல எமது ஊர் பெரிய அவர் மொழி கள் சிறந்து விளங்கிற்று.

(வி - ரை) திணை - கைக்கிளை; துறை காண்டல். பெண் பாற் கூற்று. தலைவி கண்டு சோர்ந்தது.

கயங்கெழு.....தண்ணீர்துறைவன் - தன்மை, உவமை, உருவகம் என்னும் மூன்றணிகளும் கலந்துவிளங்கும் மிக்க அருமைப்பாடுடைய பாட்டு; கயங்கெழு.....வேண்டி - இவை தன்மையணி. ஆலவட்டம் ஏய்ப்ப முந்நீர்க் குடரென - இவை மெய்பற்றிவந்த உவமை அணி; சரிமுக.....காட்டும் - இவை உருவகஅணி. கயம் - ஆழமுடைய; முதுகு தெருவுபட - நீர்ப்பரப்பே தெருவுபோல வழிதர; முதுகு - முதுகுபோன் றதை முதுகென்றதுபசாரம். திமில் - மீன் வலைஞரின் படகு; தடவியெறிதல் - கைத்துடுப்பினால் துழாவிச் செலுத்ததல்; நெய்ம்மீன் - கொழுப்புடையமீன் (God Liver Oil - Shark Liver Oil முதலியபண்டங்கள் காண்க.) கைம்மிகுத்து - கைவினைமிகக் காட்டி.

ஆலவட்டம் ஏய்ப்ப - மேலே வலையை விரித்து வீசுதல் ஆலவட்டம் வீசுதல் போன்றிருந்தது என்பது. முந்நீர்க் குடரென - கடலுள் வீசியவலையை அதனுள் அகப்பட்ட மீன் முதலியவற்றுடன் மெல்ல மேலே இழுத்தல் கடலின் குடரினை வாங்குதல்போல இருந்தது என்பது. கடல் முதுகு - குடர் - ஏகதேசவுருவகம். கொள்ளைகொண்ட - ஒருவனது பொருளை உரிமையில்லாத ஒருவன் வலிந்து கொள்ளைகொண்டதுபோல என்பது குறிப்பு. கொள்ளை - கொள் - பகுதி.

சங்கு - பவளம் - நித்திலத்தொகுதி - இவை கடல்படு பொருள்கள் - மீன் பிடிக்கும் வலையினுள் மீன்களோடு இவையும் அகப்பட்டுவரும். துளையர் வலைவிசி படுக்கக்கருதிய பண்டம் மீன்கள். ஆனால் சங்கு முதலிய இவை அவர்கள் கருதாமலே வலையுள்ளே அகப்பட்டுவந்தன. வலைய அவர்க்குப் பயன்படுவன என்பதும் கொள்ளை என்றதன் குறிப்பு. **சுரீ முகம் - உட்கழிகளையுடைய முகம்;** சங்கும் பவளமும் முத்துக்களும் முறையே மாலை நிலவும் செக்கர்ப்பொழுதும் விண்மீன் உருவும் எனக்காணப்படுவன என்க. சங்கு கடைந்து உருவாக்கப்படா முன் கடலுணின்றும் எடுக்கப்படும்போது மங்கிய வெண்மை நிறமே காட்டுவன ஆதலின் கதிரவன்ஒளி மங்கிய மாலை என்றார். **விரிகதிர்** இனி இரவு முற்றமுற்ற விரியும் கதிரினை உடைய என்பது. மாலைமதியம் (பிறை) முதலில் ஒளிமங்கிக்காண்பதியல்பு. “புன்முறுவலென்ன முகிழ்த்தது வெண்ணிலா” (306) என்றும் “நீற்றின் பேரொளி போன்றது நீணிலா” (308) என்றும் கூறியவை இங்குக் கருதற்பாலன.

தாரகை உரு - விண்மீன்களின் ஒளி; விரிகதிர் நிலவும், செக்கரும், தாரகையும் ஒருங்கே மாலையிற் காண்பன; ஆதலின் வலையினுள்பட்டு ஒருங்கே வந்து துறையில் கிடக்கும் சங்கு முதலியவற்றை உருவாக்க உதவின. விண்ணிலுள்ள இவற்றை மண்ணில் காட்டின என்றது உயர்வு நவீற்சி; இவை மூன்றும் மாலேப்பொழுது காட்டலின் கைக்கிளைத் திணைக்கும் தலைவி சோர்தற்றுறைக்கும் உரிய காலமும் ஏற்பக் கூறியதாயிற்று. **உலவாக்காட்டி -** இவை என்றும் அளவுபட்டு ஒழிதலில்லாத நிலை கூறியபடி.

கண்ணுறக்கண்டது - கண்ணினுள்ளே பொருந்த; சவி கற்பக்காட்சி; **காண்டல் -** துறை. துளையன் மீன்கவரப் படகிற் கடலின்மீது போய் வலைவிரித்து வீசுகின்றான். அது ஆலவட்டம் போல இருந்தது. விசிய வலையினை மீன்படுத்து மேல் இழுகின்றான். அது கடலின் குடரினை வாங்குதல் போன்றது; அவ்வலையினுள்ளே மீன்களுடனே, சங்கு - பவளம் - முத்து இவையும் அகப்பட்டு வந்து துறையிற் சிதறுண்டு கிடக்கின்றன. இவை மாலை மதியமும், செக்கரும், தாரகைகளுமாகி உலவாக்

காட்சி அளிக்கின்றன. இத்தகைய துறையை உடையவன் தலைவன் என்பது இவ்வரிகளின் கருத்து.

நித்திலத்தொகுதி - என்றது பல்வாய்க்குமுமும் தன்மை பற்றியது - தாரகை யுருக்காண்டற்குத் தொகுதி உதவிற்று. **காளமாகுணம்** - காளத்தையுடைய பாம்பு. **காளம்** - கரியவிடம்; **காளம்** - கருமை; அதனையுடைய விடத்துக்காயிற்று; **கதிர்மதிக் குழவி** - சிவந்து வளர்ந்து கீற்றுப்போல் நீண்ட கழுத்தினுக்கு உவமை. **காள மாகுணம்** - சிவனது கழுத்தில் தங்கும் கரிய விடத்துக்கு உவமை. **கொள்கை** - இஃது உருவும் வினையும் பற்றிய உவமை. **பாம்பு மதியைப் பற்றுதல்** உபராக நிகழ்ச்சியிற் காண்பது உள்பொருளுவமம். **வானவனும்** - அண்ணலுமாகிய இறைவர் என உம்மை விரிக்க.

ஆர்கலி - கடல். இது கடன்முடிக்குக்கு ஆகிவந்தது. **கடல் முடிக்குப்போல முடிக்குடையவிழா** என்க. **அலர்** - பழிச்சொல். **அலருரை** - விழாவின் ஒலிபோல அத்துணைப் பேரொலியுடன் அலர்ச்சொல் பரவிற்று என்பது; **பண்பும்** வினையும் பற்றிய உவமம். **ஊர் அலர் சிறத்தது** என்க.

வெண்பா

**ஊரெலாந் துஞ்சி யுலகெலாம் நள்ளென்று
பாரெலாம் பாடவிந்த பாயிருட்கண்—சீருலா
மாந்துறைவா யீசன் மணிநீர் மறைக்காட்டுப்
பூந்துறைவாய் மேய்ந்துறங்கா புள்.**

28

(இ - ள்) **ஊரெலாம்**.....**பாயிருட்கண்** - ஊரில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் உறங்கி உலகமெங்கும் நடு இரவில் அடங்கி நிலமெங்கும் அசைவற்றிருக்கும் பரவிய இருளிலே; **சீருலாம்****புள்** - சிறப்புடைய மாந்துறையில் எழுந்தருளிய இறைவரது அழகிய நீரினையுடைய திருமறைக்காட்டின் பூந்துறையின் மேய்ந்து கண்ணுறங்கா திருக்கின்றன புட்கள்.

(வி-ரை) **நீணை** - கைக்கிளை; **பூறை** - இரவுநீடு பருவரல்; **பிரிவாற்றாத தலைவி** கூற்று.

ஊரெலாம்.....பாயிருட்கண் - ஊரில், உலகில், பாரில் எல்லாவுயிரும் உறங்கிய நள்ளிருளிலும் தான் உறங்காது தனியிரங்கும் நிலை. புள் துறைவாய் மேய்ந்து உறங்கா - தனது நிலையினைப் புட்களின்மேல் வைத்துக்கண்டு கூறியது. மேய்ந்து - இரைமேய்ந்து; புள் - இரவில் இரைதேடும் புள்வகைகள்; மறைக்காட்டுப்பூந்துறை என்றதனால் கடற்றுறை என்பதும் நெய்தற்குரிய திணையும் ஆயிற்று; நெய்தற்றிணை இரங்கற் குறித்து ஆகலான்.

மறைக்காட்டுப்பூந்துறை - அக்கடற்றுறையின் அமைப்பு, முத்துக்குளித்தல் உப்பளம் சார்தல் முதலிய அருமைப் பாடுடைய செல்வங்கள் பலவும் பெறும் வகைகளும் குறிக்கப் பூந்துறை என்றார்; பெரிய புராணம் 1529 பார்க்க.

நள்ளென்று - மேற்பாட்டில் நள்ளென்ற கங்குல் என்பதுகாண்க.

கட்டளைக் கலித்துறை

புள்ளுந் துயின்று பொழுதிது மாந்து கழுதுறங்கி
நள்ளென்ற கங்கு லிருள்வாய்ப் பெருகிய வார்பனிநாட்
டுள்ளுங் கலைக்கைச் சுடர்வண் னனைத்தொழு வார்மளம்போள்
றுள்ளு முருக வொருவாதிண் டேர்வந் துலாத்தருமே. 27

(இ-ள்) புள்ளும்.....நாள் - இரவில் இயங்கும் புட்களும் துயில்பெற்று யாமப்பொழுதுமுற்றிப் பேயும் உறங்கி மிக்க நள்ளென்ற இரவின் இருள்பெருகிய நெடிய பனிநாளிலே; துள்ளும்.....போன்று - துள்ளும் மான் கலையை ஏந்திய கையினை யுடைய சுடர்வண்ணராகிய இறைவரைத் தொழுகின்றவர்களுடைய மனம்போல்; உள்ளும் உருக - மனமும் உருகும்படி; ஒருவர்.....தருமே - ஒப்பற்றதலைவருடைய தேர்வந்து உலாவும்.

(வி - ரை) திணை-குறிஞ்சி; துறை-இரவுக்குறி ஏற்பித்தல். தோழி கூற்று.

புள்ளும்.....பனி நாள்: புள் துயிலுதல் - பொழுது இறுமாத்தல் - கழுது உறங்குதல் - முதலியவை நள்ளிருளிரவின்

நிகழ்ச்சிகளாகிய அடையாளங்கள். புள் - இரவில் இயங்கும் புட்கள். புள்ளும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு. பொழுது இறு மாத்தல் - பொழுது முற்றி நடுஇரவாதல்; இறுமாத்தல் - இதன்மேல் முற்றும் நிலையில்லை என்னும்படி நள்ளிரவாதல். இறுமாப்பு - தற்குறிப்பேற்றம்; கழுது - பேய் "பேயுமுறங்கும் பிறங்கிருள்வாய்" (ஏயர்கோன்புராணம் 322). துள்ளுங்கலை - துள்ளுதல் மானினத்தின் இயல்பு குறித்தது. நொழுவார் மனம்போன்று - உள்ளும் உருக - மனம்போல் - மனம் உருகுதல்போல; வினைபற்றிய உவமம். உவமேயத்தில் நள்ளிர விருளில் தன்பொருட்டு அன்புசெய்துவந்த தலைவனது அன்புக்கு உள்ள முருகுதல் பொதுத்தன்மை; ஒருவர் - ஒப்பற்ற தலைவர் உலாத்தருதல் இரவுக் குறி.

நேரிசை யாசிரியப்பா

உலாநீர்க் கங்கை யொருசடைக் கரத்து
புலான் ரொழுகப் பொருகளி றுரித்த
பூத நாத னுதி மூர்த்தி
திருமட மலைமகட் கொருகூறு கொடுத்துத்தன்

5. அன்பி ளணைத்தவ னொரு நண்பகல்
வலம்புரி யடுப்பா மாமுத் தரிசி
சலஞ்சல நிறைய வேற்றி நலந்திகழ்
பவளச் செந்தி மூட்டிப் பொலம்பட
விப்பியந் துடுப்பா லொப்பத் துழாவி
10. யடாஅ தட்ட வழுதம் வாய்மடுத்
திடாஅ வாயமோ டுண்ணும் பொழுதில்
திருந்திழைப் பிணைத்தோட் டேமொழி மாதே
விருந்தி ளடியேற் கருளுதி யோ?வென
முலைமுக நோக்கி முறுவலித் திறைஞ்சலின்
15. நறைகம மெண்ணெய் சிறுநுண் டுள்ளி
பொங்குபுன லுற்றது போலவென்
அங்க மெல்லாத் தானு யினளே.

(இ - ள்) உலாநீர் ஆரூர் - உலாவும் தன்மைகொண்ட நீரினையுடைய கங்கையாற்றினை ஒருசடையின் துணியிலே தங்கும் படி ஒளித்துப், புலாவிற் குருதி ஒழுகும் போர் யானையினை

உரித்த ஸூதநாதர் - ஆதிமூர்த்தி - முத்திக்கிறைவியாய் இளமையுடைய மலைமகளாகிய உமையம்மையாருக்குத் தமது திருமேனியில் ஒருபாகம் கொடுத்துத் தமது அன்பினாலேயே அணைத்தவரது திருவாரூரின்கண்; நண்பகல் - பகல் உச்சிவேளையிலே; வலம்புரி.....அமுதம் - வலம்புரிச் சங்குகளாகிய அடுப்பிலே பெருமுத்துக்களாகிய அரிசியைச் சலஞ்சலத்தின் நிறையப் பெய்து ஏற்றி நன்மை விளங்கும் பவளமாகிய செந்தீயினைமூட்டி அழகு பொருந்த இப்பியாகிய அழகிய துடுப்பினாலே ஒப்பத் துழாவி அடாமலே அடப்பண்ணிய அமுதத்தினை; வாய்மடுத்து..... பொழுதில் - வாயில்வைத்து இடாமலே இட்டுத் தோழியர்களுடனே உண்கின்றபோதில்; விருந்தின்.....என - விருந்தினரை வைத்து அடியேற்கும் அன்புடன் கொடுப்பாயோ? என்று நான் கேட்க; முலைமுக நோக்கி.....இறைஞ்சலின் - தனது முலையின் முகத்தினைநோக்கி முகம் குனிந்து புன்முறுவலுடன் வணங்கினர் ஆதலின்; நறை.....போல - மணம் கமழும் எண்ணெயின் ஒரு சிறு நுண் துளியானது பொங்கும் நீரினுள் வீழ்ந்ததுபோல; என்.....ஆயினனே - எனது உடல் முழுதும் அவள் மயமாகவே நிறைவு பெறலாயினள்.

(வி - ரை) செவ்வியிலளாகிய தலைவியைக்கண்ட காட்சியிற் தலைவன் கூற்றும்.

உலாநீர்-உலாவும் தன்மையுடைய நீர்-ஒடுகின்ற நீர்; ஒரு சடை - ஒரு சடை துனியில் தங்கும்; குருதி - இரத்தம்; பொருகளிற்று - பொருதற்குப் போந்த யானை - இருடிகள் யாகத்தினின்றும் ஏவிவிட்ட யானை; ஒரு - முத்திக்கிறு; நண்பகல்-பகல் உச்சிப்போது; நண்பகல் பாலேக்குரிய பொழுதாகலானும் தலைவி சிறுசோறும் பேதைப் பருவத்தளாதலானும் இஃது பாலேத்தனையாயிற்று. அதனுட் காட்சி நிகழ்தலின் குறிஞ்சி மயங்கியதாம். வலம்புரி.....அமுதம் - சிறுமியர் சிறுசோறு சமைக்கும் நிலை கூறியபடி; வலம்புரி - வலம்புரி என்ற சங்குவகை; சலஞ்சலம்-சலஞ்சலம் என்ற சங்குவகை; வலம்புரி அடுப்பு-முத்து அரிசி - பவளச்செந்தி - இப்பியத்துடுப்பு - இவை உருவகம்; மா முத்து - பெரியமுத்து. அடாஅது அட்ட அமுதம் தீயினால் அடப்பண்ணாது பாவனையாற் சமைத்த அமுது.

வாய்மடுத்து இடாஅ - வாயினிற் பெய்யாமற் பெய்து. பெய்ததுபோலச் செயல்காட்டி. இது வினையாட்டுவகை; ஆயம் - ஒத்த தோழியர் கூட்டம்.

விருந்தின் - விருந்தினனாகக்கொண்டு; அருளுதல் - அன்புடன் கொடுத்தல்; முலை.....இறைஞ்சலின் - தன் முலையை நோக்கி நாணத்தால் தலைகவிழ்ந்து புன்முறுவல்செய்து வணங்கியமையாலே; முலைமுக நோக்குதல் - தலைவனைக் கண்டவழி நாணத்தாற் தலைகவிழ்தலினையும்; முறுவலித்தல் - ஒத்த அன்பின் விளைவினையும்; இறைஞ்சுதல் - தலைவனாகக்கொண்டதனையும் காட்டுவன. இத்தன்மைச் செயல்களாலே; என் அங்கமெல்லாந் தானாயினள் - என் உடல் முழுதும் அவள்பாற் கொண்ட அன்புமயமாக அவளே இடங்கொண்டாள். எனது நிலைமுழுதும் அவளே கவர்ந்துகொண்டனள்; திருமடமலைமகட்கொரு கூறுகொடுத்தான் - அன்பின் அணைத்தவன் - ஆரூர் இறைவன் - அவனது ஊரிலே யான் என் அங்கமுழுதும் கொடுத்தனன் என்ற நயமும் காண்க.

எண்ணெய்ச் சிறுதுளி.....புனலுற்றது போல - எண்ணெத் துளியினை நீரினுள் இட்டால் அது அந்நீர்ப்பரப்பு முழுதும் பரவி அதனை மறைக்கும்; அதுபோல சிறுபருவத்தின் இவளது சிறிய அன்பின் முனையாகிய செயல் என் மனத்தினுட்புகுந்து என் மனமுழுமையும் பரவி என்னைத் தன்னுள் அகப்படுத்தியது. வினைபற்றிவந்த உவமம்.

வெண்பா

ஆயினவன் பாரே யழிப்பா றனலாடி.

பேயினவன் பாரோம்பும் பேருளான்—தீயினவன்

கண்ணுள னாருர்க் கடலார் மடப்பாவை

தண்ணாருங் கொங்கைக்கே தாழ்ந்து.

29

(இ - ள்) அனலாடி.....கண்ணுளன் - அனலில் ஆடுபவனும் பேய்க்கணங்களையுடையவனும், உலகத்தைக் காக்கும் பேருளை உடையவனும், தீயினை ஏந்தியவனும், கண்போன்றவனும் ஆகிய இறைவனது; ஆரூர் மடப்பாவை - திருவாரூரில் உள்ள இலையபாவைபோன்ற பெண்ணினது; தண்ணாரும்.....

தாழ்ந்து - குளிர்ச்சி பொருந்திய முலையினுக்கே விருப்பம்
கொண்டு; ஆயின அன்பு அழிப்பார் ஆரே - உளதாகிய அன்பினை
அழிக்கவல்லவர் யாவர்? (ஒருவருமில்ர்.)

(வி - ரை) திணை - கைக்கிளை; துறை - நலம்பாராட்டல்;
கொங்கைக்கே தாழ்ந்து ஆயின அன்பு அழிப்பார் ஆரே என்று
கூட்டுக.

ஆயின - உளவாயின; தாழ்தல் - விரும்புதல்; தாழ்ந்து -
பணிந்து என்ற குறிப்புமாம். கடலார் - கடல்போலப் பெரிதும்
குணமுடையவன்; கொங்கைக்கே - கொங்கையினையே; நான்
கனுருபு இரண்டனுருபின்பொருளில் வந்தது; அனலாடி -
அனல் - தீயுழி; தீயினவன் - தீயை ஒருகையில் ஏந்தியவன்;
தீயைத் திருமேனியாக உடையவன்; எரிபோல் மேனி; பேயின
வன் - பேய்க்கணமுடையவன்; கண்ணாளன் - கண்போன்ற
வன் - அருமைப்பாடு குறித்தது; “மிக்குலக மேழினுக்குள்
கண்ணாளா! ஈ தென் கருத்து” (அற்புதத் திருவந்தாதி பா. 72)
கண்போ லுதலாவது உயிருக்குக் கண்போல வழிகாட்டுபவன்;
உடனின்றினர்த்துபவன்; கண்ணுதல் - உடனிருத்தல் என்
றலுமாம்; ‘தாவியவனுடனிருந்துங் காணாத தற்பரன்’ (தேவா)
இத்திருப்பாட்டு முன்பாட்டின் கருத்தைத் தொடர்ந்து கூறிய
குறிப்புமுடையது.

கட்டளைக் கலித்துறை

தாழ்ந்து கிடந்த சடைமுடிச் சங்கரன் ருள்பணியா
தாழ்ந்து கிடந்துறை வர்களை போலயர் வேற்கிரங்கிச்
சூழ்ந்து கிடந்த கரைமேற் றிரையென்னுங் கையெறிந்து
வீழ்ந்து கிடந்தல நித்துயி லாதிவ் விரிகடலே. 30

(இ - ள்) தாழ்ந்து.....போல் - கீழ்த் தாழ்ந்து கிடந்த
சடையினை முடியாக வுடைய சங்கரரது திருவடிகளைப் பணி
யாமல் பிறவியிலே ஆழ்ந்துகிடந்து வருந்துகின்றவர்களுடைய
களைபோல; அயர்வேற்கு இரங்கி - வருந்தி யினைக்கும் எனக்கு
இரங்கி; சூழ்ந்து.....விரிகடலே - சுற்றிலும் சூழ்ந்துகிடந்த
கரையின் மேலே அலை யென்னும் கையினை மோதி வீழ்ந்து
கிடந்து சத்தித்து உறங்காமலிருக்கின்றது இந்த விரிந்த கடல்.

(வி - ரை) திணை - கைக்கிளை; துறை - கடலொடு புலம்பல்
அயர்வேற்கு இரங்கி விரிகடல் துயிலாது என்க. இரவில் கடல்
மிகுந்த அலைகளை யுடைமையும் காண்க.

தாழ்ந்து கிடந்த சடைமுடி - தொங்கிய சடையினையே
முடியாக உடையவர்; “சடைமுடி சாட்டியக் குடியார்க்கு”
(திருவிசைப்பா); சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவன் என்ற
பொருட்குறிப்பிற் கூறிய பெயர்; பணியாது.....கிளை போல் -
சங்கரனைப்பணியாதார் கிளையுடன் வருந்துவர் என்ற உண்மை
யினை வற்புறுத்த எழுந்த உவமை விளைபற்றி எழுந்தது. கிளை
போல அயர்வேன் என்றது “பெற்றும் பெருகினழுங்கி”
என்றபடி பெரியோர் தம்மைச் சிறியோரின் வைத்து வருந்தி
யிரக்கும் நிலை.

அயர்வேற்கு இரங்கிக் கடல் துயிலாது என்றது
இரவிற்குயில் பெறுது வருந்தும் எனது துயரங்கண்டு இரங்கிக்
கையெறிந்து தானும் துணையாய்த் துயிலாதிருந்தது என்றதாம்;
தினை என்னும் கை எறிந்து - துயருறுவாரைக் காணிற்
கருணையாளர் கையெறிந்து இரங்குதல் குறித்தது; தற்குறிப்
பேற்றம். கையெறிதல் - வீழ்தல் - அலறுதல் - துயிலாதிருத்தல் -
இவை ஒருவரது துன்பத்திற்குமிங்கி அன்பினால் உற்றதுணை
யாளர்பால் நிகழும் செயல்கள்; இரவும் துயிலாது இறைவனை
நினைந்து கிடப்பேனுக்கு அவனது அருளின் கடல் துணையாய்
உடனிற்கின்றது என்றதொரு உட்குறிப்புத்தந்து முடித்தல்
காண்க.

திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

[பக்கஎண்]

அணங்குறை	12	தடப்பாற்	24
அழகுடைக்	35	தாழ்ந்து	48
ஆயினவன்	47	திறமலி	38
இருள்புரி	16	துயிலா நோய்	10
இழையார்	14	நீயிருந்திங்	38
உலர்நீர்க்	45	பட்டோர்	25
உறைகழி	7	பாலாய	33
ஊரெலாந்	43	புள்ளுந்	44
கடிமலர்க்	28	புனமயிற்	21
கண்ணார்	6	பொய்யாற்	34
கயங்கெழு	40	பொழுது	19
களிறுவழங்க	15	மனயா	5
காரும்	11	மனையுறை	29
குரவங்	28	வந்தார்	20
கொடியேர்	23	விரிகடல்	1

தருமபுர ஆதீன வெளியீடு.

திருக்குறள் - உரைவளம்

அறத்துப்பால்

உரைப்பகுதி, உரைவிளக்கப்பகுதி, மேற்கோள்பகுதி, ஒப்புமைப்பகுதி என்ற நான்கு தலைப்பில் உரைவளம் அமைந்துள்ளது. டபிள்கிரவுன் சைஸ்; 584 பக்கங்கள்.

விலை தபாற்கூலியுள்பட ரூ. 7—0—0.

K. பாலநாதன்,

செயலாளர்,

“ஞானசம்பந்தம்” காரியாலயம்,

தருமபுரம், மாயூரம் P. O.